

ພຣະທັມໂຢຮັນ

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21

ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

The Gospel

ຮຽບຮຽງໂດຍ

According to

ໂຢຮັນ

JOHN

1 ພຣະທັມບັງເກີດເປັນມະນຸດ

The Word Became Flesh

(ປຖກ 1:1-2:4)

- 1 ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທັມຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ ພຣະທັມນັ້ນຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະທັມນັ້ນແຫລະ, ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ
- 2 ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທັມຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ
- 3 ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນມາໂດຍພຣະທັມ ໃນບັນດາສິ່ງທີ່ເປັນມານັ້ນ ບໍ່ມີຈັກສິ່ງທີ່ເປັນມາໂດຍນອກຈາກພຣະທັມ
- 4 ພຣະທັມນັ້ນຊົງມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເອງ ແລະຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສວ່າງຂອງມະນຸສໂລກ
- 5 ຄວາມສວ່າງກໍ່ສ່ອງເຂົ້າມາໃນມືດ ແລະຄວາມມືດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຊະນະຕໍ່ຄວາມສວ່າງ
- 6 ແລະເກີດມີຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມາ ຊື່ວ່າ ໂຢຮັນ
- 7 ທ່ານໄດ້ມາເປັນພຍານ ເພື່ອອ້າງຄວາມພຍານເລື່ອງຄວາມສວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ເຊື່ອໃນດ້ວຍທ່ານ
- 8 ທ່ານບໍ່ແມ່ນຄວາມສວ່າງ ແຕ່ມາເປັນພຍານກ່ຽວເລື່ອງຄວາມສວ່າງນັ້ນ
- 9 ອັນນີ້ຄືຄວາມສວ່າງອັນແທ້ຈິງ ທີ່ຂະນະນັ້ນກຳລັງເຂົ້າມາໃນໂລກແລະສ່ອງເຖິງຄົນທັງປວງ
- 10 ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນໂລກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍພຣະອົງນັ້ນ ແຕ່ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
- 11 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງບ້ານເມືອງຂອງພຣະອົງ ແລະຊາວບ້ານຊາວເມືອງຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ
- 12 ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງປະທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 13 ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເລືອດເນື້ອ ຫລືກາມ ຫລືຄວາມປະສົງຂອງມະນຸດ ແຕ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ
- 14 ພຣະທັມໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດ ແລະຊົງອາສັຍຢູ່ຕາມກາງເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ຮືບຮ້ອນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນສະຖ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ ຄືສະຖ່າຮາສີອັນສົມກັບພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ
- 15 ໂຢຮັນໄດ້ເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ພຣະອົງແລະຮ້ອງປະກາດວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າ “ຜູ້ທີ່ມາພາຍຫລັງ ເຮົາກໍ່ຈະອອກກ່ອນຫນ້າເຮົາ ເພາະທ່ານເປັນຢູ່ກ່ອນເຮົາ”

- 16 ແລະເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຈາກຄວາມຄົບບໍລິບູນຂອງພຣະອົງ ເປັນພຣະຄຸນຊ້ອນພຣະຄຸນ
- 17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະບັນຍັດນັ້ນດ້ວຍໂມເຊ ສ່ວນພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງມາດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດ
- 18 ບໍ່ມີໃຜໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຈັກເທື່ອ ແຕ່ພຣະບຸດອົງດຽວ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະຊວງຂອງພຣະບິດາ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ຮູ້

ຄຳພຍານຂອງໂຍຮັນບັບຕິສະໂຕ

The Testimony of John the Baptist

(ມທ 3:1-12; ມຣກ 1:1-8; ລກ 3:1-20)

- 19 ນີ້ເປັນຄຳພຍານຂອງໂຍຮັນ ຄືເມື່ອພວກຍິວໄດ້ໃຊ້ພວກປະໂຮທິດແລະພວກເລວີຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປຖາມທ່ານວ່າ, “ທ່ານຄືຜູ້ໃດ?”
- 20 ທ່ານກໍຍອມບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ຄືໄດ້ຍອມຮັບວ່າ “ເຮົາບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ”
- 21 ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນທ່ານຄືຜູ້ໃດ ທ່ານແມ່ນເອລີຢາຫລີ” ທ່ານຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ແມ່ນເອລີຢາ” ທ່ານຄືຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫລີ” ທ່ານຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ”
- 22 ເຂົາຈຶ່ງຖາມອີກວ່າ, “ທ່ານຄືໃຜ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົາຄຳຕອບໄປບອກຄົນທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມານັ້ນ ຝ່າຍທ່ານ ທ່ານເວົ້າຢ່າງໃດ?”
- 23 ທ່ານຕອບວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາເປັນສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງປະກາດໃນປ່າວ່າ “ຈົ່ງເຮັດຫິນທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊື່ໄປ” ຕາມທີ່ເອຊາຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວໄວ້
- 24 ຝ່າຍພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມານັ້ນແມ່ນແຕ່ພັກພວກຟາຣີຊາຍ
- 25 ເຂົາຈຶ່ງຖາມໂຍຮັນວ່າ, “ຖ້າທ່ານບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນເອລີຢາ ຫລືບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ?”
- 26 ໂຍຮັນໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົານີ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ແຕ່ມີຜູ້ນຶ່ງທີ່ຍິນຢູ່ຖ້າມາກາງພວກທ່ານ ຊຶ່ງພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ
- 27 ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ມາພາຍຫລັງເຮົາ ເຖິງແມ່ນແຕ່ສາຍຮັດເກີບຂອງທ່ານ ເຮົາກໍບໍ່ສົມຄວນຈະແກ້”
- 28 ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນທີ່ບ້ານເບັດທາເນັງ ຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຍຮັນກຳລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາຢູ່

ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ

The Lamb of God

(ມທ 3:13-17; ມຣກ 1:9-11; ລກ 3:21-22)

- 29 ລ່ວງໄປວັນນຶ່ງໂຍຮັນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາຫາ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັບເອົາຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸສໂລກໄປເສັ້ງ
- 30 ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຈະມີຜູ້ນຶ່ງມາພາຍຫລັງເຮົາ ຈະອອກກ່ອນທ່ານເຮົາເພາະວ່າທ່ານເປັນຢູ່ກ່ອນເຮົາ
- 31 ເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ທ່ານເປັນທີ່ປາກົດແຈ້ງແກ່ພວກອິສຣາເອນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນນ້ຳ”
- 32 ແລະໂຍຮັນກ່າວເປັນພຍານວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານເຫມືອນດັ່ງນົກເຂົາ ສະເດັດລົງມາຈາກຟ້າສວັນແລະຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງທ່ານ

- 33 ເຮົາເອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳນັ້ນ ໄດ້ຊົງກ່າວກັບເຮົາວ່າ “ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ”
- 34 ແລະເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ຈຶ່ງເປັນພຍານວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ສາວົກໝວດທຳອິດ

The First Disciples of Jesus

- 35 ລ່ວງໄປອີກວັນນຶ່ງໂຢຮັນກຳລັງຍືນຢູ່ກັບລູກສິດຂອງຕີນສອງຄົນ
- 36 ແລະທ່ານໄດ້ເພ່ງເບິ່ງພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດກາຍໄປ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 37 ລູກສິດສອງຄົນໄດ້ຍິນໂຢຮັນເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ
- 38 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຫລົງຫລັງເຫັນເຂົາທັງສອງຕິດຕາມມາ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຊອກຫາຫຍັງ” ເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ, “ຮັບບີ (ຊຶ່ງແປວ່າ ອາຈານ) ທ່ານອາສັຍຢູ່ທີ່ໃດ”
- 39 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງມາເບິ່ງ” ເຂົາກໍໄປແລະເຫັນບ່ອນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງອາສັຍ ວັນນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ພັກຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພາະເປັນເວລາປະມານສີ່ໂມງແລງແລ້ວ
- 40 ໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໂຢຮັນເວົ້າ ແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປນັ້ນ ຜູ້ນຶ່ງຄື ອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕ
- 41 ອັນເດອາກໍໄປຫາຊີໂມນອ້າຍຂອງຕີນກ່ອນແລະໄດ້ບອກວ່າ, “ໝູ່ເຮົາໄດ້ພົບເມຊີອາແລ້ວ” (ທີ່ແປວ່າ ພຣະຄຣິດ)
- 42 ອັນເດອາຈຶ່ງພາຊີໂມນໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູ ເມື່ອຊົງທອດພຣະເນດແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານຄືຊີໂມນລູກຂອງໂຢຮັນ ທ່ານຈະໄດ້ຊື່ໃໝ່ວ່າ ເກຟາ” (ທີ່ແປວ່າ ເປໂຕ ຄືຫິນ)

ຊົງເອີ້ນເອົາຟິລິບແລະນະທານາເອນ

Jesus Calls Phillip and Nathanael

- 43 ລ່ວງໄປວັນນຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຈະສະເດັດໄປແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງຊົງພົບຟິລິບຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ”
- 44 ຟິລິບມາຈາກເບັດຊາອິດາເມືອງຂອງອັນເດອາ ແລະເປໂຕ
- 45 ຟິລິບໄດ້ໄປຫານະທານາເອນບອກວ່າ, “ເຮົາໄດ້ພົບຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ກ່າວເຖິງໃນທັງສີພຣະບັນຍັດ ແລະທີ່ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວເຖິງເໝືອນກັນ ຄືເຢຊູລູກຂອງໂຢເຊັບໄທນາຊາເຣັດ”
- 46 ນະທານາເອນຖາມຟິລິບວ່າ, “ສິ່ງດີອັນໃດຈະມາຈາກນາຊາເຣັດໄດ້ຫລື” ຟິລິບຕອບວ່າ, “ມາເບິ່ງເອົາ”
- 47 ພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນະທານາເອນມາຫາພຣະອົງ ກໍຊົງກ່າວເຖິງເຮືອງຂອງທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ຜູ້ນີ້ຄືຊົນຊາດອິສຣາເອນແທ້ ໃນຕົວທ່ານບໍ່ມີອຸບາຍ”
- 48 ນະທານາເອນໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານແລ້ວ ເມື່ອທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນເຕືອເທດ ກ່ອນທີ່ຟິລິບໄດ້ເອີ້ນທ່ານນັ້ນ”
- 49 ນະທານາເອນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່ານເປັນກະສັດຂອງຊາດອິສຣາເອນ”
- 50 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເຊື່ອເຮົາເພາະເຮົາໄດ້ບອກວ່າເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນເຕືອເທດນັ້ນຫລື ທ່ານຍັງຈະເຫັນເຫດການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ”
- 51 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າແຫວກອອກ ແລະບັນດາເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນແລະລົງຢູ່ເທິງບຸດມະນຸດ”

2 ງານສົມຣິດທີ່ບ້ານການາ

The Wedding at Cana

- 1 ວັນຖ້ວນສາມມິງານພິທີສົມຣິດທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ ແລະມານດາຂອງພຣະເຢຊູກໍຢູ່ຫັນ
- 2 ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກໄດ້ຮັບເຊີນໄປໃນງານນັ້ນເໝືອນກັນ
- 3 ເມື່ອເຫລົ່າແວງໝົດແລ້ວ ມານດາຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຫລົ່າແວງເຂົາບໍ່ມີແລ້ວ”
- 4 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມານດາວ່າ, “ນາງເອີຍ, ປະໃຫ້ເປັນທຸຣະຂອງເຮົາເສັ້ງ ເພາະເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ”
- 5 ມານດາຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບອກຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, “ເມື່ອທ່ານບອກພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດອັນໃດ ຈຶ່ງເຮັດຕາມເນີ”
- 6 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງທົນຫົກໜ່ວຍຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອໃຊ້ຊໍາຮະລ້າງຕາມທັມນຽມຂອງພວກຍິວ ອ່າງໜ່ວຍໃດກໍໃສ່ນໍ້າໄດ້ສີ່ຫລັກ້າກະໂລ່ງ
- 7 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຕັກນໍ້າໃສ່ອ່າງໃຫ້ເຕັມ” ແລະເຂົາໄດ້ຕັກນໍ້າໃສ່ອ່າງເຫລົ່ານັ້ນເຕັມພຽງປາກ
- 8 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ບັດນີ້ຈົ່ງຕັກສົ່ງໄປໃຫ້ພະນັກງານເນີ” ເຂົາກໍຕັກສົ່ງໃຫ້
- 9 ເມື່ອພະນັກງານຊົມນໍ້າທີ່ກາຍເປັນເຫລົ່າແວງນັ້ນແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ (ແຕ່ຄົນໃຊ້ທີ່ຕັກນໍ້າກໍຮູ້) ພະນັກງານຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວມາ,
- 10 ແລະກ່າວວ່າ, “ທຸກຄົນເຄີຍເອົາເຫລົ່າແວງອັນດີມາໃຫ້ກ່ອນ ແລະເມື່ອເຂົາຕື່ມຫລາຍແລ້ວຈຶ່ງເອົາອັນບໍ່ດີມາ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານໄດ້ກັກເຫລົ່າແວງອັນດີໄວ້ຈົນເຖິງບັດນີ້”
- 11 ການໝາຍສໍາຄັນເທື່ອຕົ້ນນີ້ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງສະງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງໃຫ້ປາກົດ ຝ່າຍພວກສາວິກກໍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ
- 12 ພາຍຫລັງນັ້ນມາພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງໄປຍັງເມືອງກາເປນາອູມ ກັບມານດາພ້ອມທັງພວກນ້ອງຊາຍແລະສາວິກຂອງພຣະອົງ ກໍຊົງອາສັຍຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ຫລາຍວັນ

ພຣະເຢຊູຊໍາຮະພຣະວິຫານ

Jesus Cleanses the Temple

(ມທ 21:12-17; ມຣກ 11:15-19; ລກ 19:45-48)

- 13 ແລະເທສການປັສຄາຂອງພວກຍິວໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 14 ຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໄດ້ພົບຄົນຂາຍງົວ ຂາຍແກະ ແລະຂາຍນົກເຂົາ ກັບທັງພວກຄົນແລກເງິນທີ່ນັ່ງຢູ່ຫັນ
- 15 ພຣະອົງຊົງເອົາເຊືອກເຮັດແສ້ ໄລ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນພ້ອມກັບແກະແລະງົວອອກໄປຈາກບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຊົງຖອກເງິນແລະຂວ້າໂຕະຂອງຄົນແລກເງິນ
- 16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ບັນດາຄົນທີ່ຂາຍນົກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງເອົາຂອງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປເສັ້ງ ຢ່າເຮັດໃຫ້ສະຖິດພຣະບິດາຂອງເຮົາເປັນບ່ອນຄ້າຂາຍ”
- 17 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ລະນຶກເຖິງຄໍາທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, “ຄວາມຮ້ອນໃຈສໍາລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງກໍໄໝ້ຢູ່ພາຍໃນຂ້າພຣະອົງເສັ້ງ”
- 18 ພວກຍິວຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າຈະສະແດງການສໍາຄັນອັນໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ເຈົ້າມີສິດເຮັດການຢ່າງນີ້”
- 19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຖ້າມ້າງວິຫານນີ້ລົງເສັ້ງ ເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນສາມວັນ”
- 20 ພວກຍິວຈຶ່ງທູນວ່າ, “ພຣະວິຫານນີ້ເຂົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເຖິງສິບຫົກປີຈຶ່ງສໍາເຮັດ ຝ່າຍເຈົ້າຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນສາມວັນຫລື”
- 21 ແຕ່ພຣະວິຫານທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງນັ້ນ ຄືພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ

- 22 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ ພວກສາວິກກໍລະນີກໍໄດ້ວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ແລະ ເຂົາກໍເຊື່ອພຣະຄຳພີກັບທັງພຣະທັມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວນັ້ນ

ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຈັກມະນຸດທຸກຄົນ

- 23 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເວລາເທສການປັສຄານັ້ນ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນການສຳຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຂຶ້ນ
- 24 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງວາງພຣະທັຍໃນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກມະນຸດທຸກຄົນແລ້ວ
- 25 ແລະພຣະອົງບໍ່ຊົງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະມີພຍານໃນເລື່ອງມະນຸດ ດ້ວຍພຣະອົງເອງຊົງຊາບວ່າ ອັນໃດມີຢູ່ໃນມະນຸດ

3 ພຣະເຢຊູກັບນິໂກເດມ

Nicodemus Visits Jesus

- 1 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງໃນພວກຟາຣີຊາຍຊື່ ນິໂກເດມ ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກຍິວ
- 2 ຜູ້ນີ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູໃນເວລາກາງຄືນທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຊາບຢູ່ວ່າທ່ານເປັນຄຣູທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດເຮັດໝາຍສຳຄັນທີ່ທ່ານເຮັດຢູ່ນັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ”
- 3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດມາໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນຈະເຫັນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້”
- 4 ນິໂກເດມທູນພຣະອົງວ່າ, “ຄົນເຖົ້າແລ້ວຈະບັງເກີດໄດ້ຢ່າງໃດ ຈະເຂົ້າໃນທ້ອງແມ່ຂອງຕົນເທື່ອທີ່ສອງແລ້ວເກີດມາໄດ້ຫລື”
- 5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ບັງເກີດມາຈາກນ້ຳແລະຈາກພຣະວິນຍານ ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້
- 6 ຊຶ່ງບັງເກີດຈາກເນື້ອກາຍກໍເປັນເນື້ອກາຍ ແລະຊຶ່ງບັງເກີດມາຈາກພຣະວິນຍານກໍເປັນວິນຍານ
- 7 ຢ່າປາດໃຈທີ່ເຮົາບອກທ່ານວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດມາໃໝ່
- 8 ລົມຍາກພັດໄປທິດໃດກໍພັດໄປທິດນັ້ນ ແລະທ່ານໄດ້ຍິນສຽງມັນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາແຕ່ໃສຫລືໄປໃສ ທຸກຄົນທີ່ບັງເກີດຈາກພຣະວິນຍານກໍເປັນດັ່ງນັ້ນແຫລະ”
- 9 ນິໂກເດມທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ”
- 10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເປັນອາຈານຂອງພວກອິສຣາເອນ ແລະຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫລື
- 11 ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານວ່າ ພວກເຮົາເວົ້າສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ ແລະເປັນພຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳພຍານຂອງເຮົາ
- 12 ຖ້າເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍເຖິງສິ່ງຝ່າຍໂລກ ແລະທ່ານບໍ່ເຊື່ອ ຖ້າເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍເຖິງສິ່ງຝ່າຍສວັນ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ
- 13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຂຶ້ນໄປສູ່ສວັນ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ລົງມາຈາກສວັນຄື ບຸດມະນຸດ”
- 14 ໂມເຊໄດ້ຍົກກູຂຶ້ນໃນປ່າສັນໃດ ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ
- 15 ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
- 16 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນຈະບໍ່ຈົບຫາຍ ແຕ່ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ

- 17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນໂລກ ບໍ່ແມ່ນຈະຕັດສິນລົງໂທດມະນຸສໂລກ ແຕ່ເພື່ອມະນຸສໂລກຈະພົ້ນໄດ້ດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນ
- 18 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະບຸດກໍບໍ່ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ວາງໃຈກໍໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດແລ້ວ ເພາະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ
- 19 ນີ້ແທລະ, ແມ່ນການຕັດສິນລົງໂທດ ຄືວ່າຄວາມສ່ວງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ແຕ່ມະນຸດໄດ້ຮັກຄວາມມືດຫລາຍກວ່າຮັກຄວາມສ່ວງເພາະກິຈການຂອງເຂົາຊົ່ວ
- 20 ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍຊົງຄວາມສ່ວງ ແລະບໍ່ມາເຖິງຄວາມສ່ວງ ເພາະຍ້ານວ່າການເຮັດຂອງຕົນຈະເປີດເຜີຍ
- 21 ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄວາມຈິງກໍມາຫາຄວາມສ່ວງ ເພື່ອໃຫ້ການຂອງຕົນປາກົດວ່າໄດ້ເຮັດດ້ວຍອາສັຍພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຢຊູກັບໂຢຮັນບັບຕິສະມາ

Jesus and John the Baptist

- 22 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງແຂວງຢູດາຍພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະປະທັບຢູ່ກັບເຂົາທີ່ນັ້ນ ແລະຊົງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ
- 23 ຝ່າຍໂຢຮັນກໍໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາຢູ່ບ້ານໄອນິນໃກ້ບ້ານຊາລິມເໝືອນກັນ ເພາະທີ່ນັ້ນມີນ້ຳຫລາຍ ແລະຝູງຄົນກໍພາກັນມາຮັບບັບຕິສະມາ
- 24 ດ້ວຍວ່າເວລານັ້ນໂຢຮັນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕິດຄຸກ
- 25 ເກີດການໂຕ້ຖຽງກັນຂຶ້ນລະຫວ່າງລູກສິດຂອງໂຢຮັນກັບຍິດຄົນນຶ່ງ ເລື່ອງການຂໍາຮະລ້າງ
- 26 ລູກສິດນັ້ນຈຶ່ງໄປຫາໂຢຮັນແລະເວົ້າວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳອາຈານທີ່ຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນພຸ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ອາຈານເປັນພຍານເຖິງນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ນັ້ນກໍາລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະຄົນທັງປວງກໍພາກັນໄປຫາທ່ານ”
- 27 ໂຢຮັນຕອບວ່າ, “ມະນຸດຈະຮັບສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ທີ່ຊົງໂຜດປະທານຈາກສວັນໃຫ້ເຂົາ
- 28 ທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ “ເຮົາບໍ່ເປັນພຣະຄຣິດ ແຕ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ມາກ່ອນໜ້າພຣະອົງ”
- 29 ຜູ້ທີ່ມີເຈົ້າສາວກໍແມ່ນເຈົ້າບ່າວນັ້ນແທລະ ແຕ່ສະຫາຍຂອງເຈົ້າບ່າວທີ່ຍືນຟັງເຈົ້າບ່າວຢູ່ ກໍມີຄວາມຍິນດີຫລາຍ ເພາະໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນ ຍ່າງນັ້ນແທລະ, ຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາກໍຄົບຖ້ວນແລ້ວ
- 30 ພຣະອົງນັ້ນຕ້ອງຊົງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ເຮົາຈະຕ້ອງນ້ອຍລົງ

ຜູ້ຊົງສະເດັດມາຈາກສວັນ

The One Who Comes from Heaven

- 31 ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກທາງເທິງຊົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ ຜູ້ທີ່ເປັນແຕ່ແຜ່ນດິນໂລກກໍເປັນຝ່າຍໂລກ ແລະຍອມກ່າວຝ່າຍໂລກ ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກສວັນຊົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ
- 32 ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນແລະໄດ້ຍິນ ພຣະອົງກໍຊົງເປັນພຍານຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຄຳພຍານຂອງພຣະອົງ
- 33 ຜູ້ທີ່ຮັບຄຳພຍານຂອງພຣະອົງກໍປະທັບຕາລົງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສັດຈິງ
- 34 ເພາະພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມານັ້ນຊົງກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານພຣະວິນຍານໃຫ້ໂດຍຈຳກັດ
- 35 ພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ ແລະຊົງມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ
- 36 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະບຸດກໍມີຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບຸດກໍຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຊີວິດ ແຕ່ພຣະພິເຣດຂອງພຣະເຈົ້າປົກຄຸມຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນ

4 ພຣະເຢຊູກັບຍິງຊາວຊາມາເຣັງ

Jesus and the Woman of Samaria

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະອົງຊົງມີສາວົກ ແລະຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍກວ່າໂຢຮັນ
- 2 (ຄວາມຈິງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາເອງ ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້)
- 3 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກຈາກແຂວງຢູດາຍແລະກັບໄປຍັງແຂວງຄາລີເລອີກ
- 4 ແລະພຣະອົງຕ້ອງສະເດັດຜ່ານແຂວງຊາມາເຣັງໄປ
- 5 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດໄປເຖິງເມືອງນຶ່ງຊື່ຊີຂາ ໃນແຂວງຊາມາເຣັງ ໃກ້ທີ່ດິນຊຶ່ງຢາໂຄບໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງຕີນ
- 6 ນ້ຳສ້າງຂອງຢາໂຄບກຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງເດີນທາງເມື່ອຍຈຶ່ງປະທັບລົງແຄມນ້ຳສ້າງເປັນເວລາປະມານທຸ່ງງວັນ
- 7 ມີຍິງຊາວຊາມາເຣັງຄົນນຶ່ງມາຕັກນ້ຳ ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຮົາດື່ມນ້ຳແດ່”
- 8 (ຂນະນັ້ນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄປຊື້ອາຫານໃນເມືອງ)
- 9 ຍິງຊາວຊາມາເຣັງທູນພຣະອົງວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຜູ້ເປັນຊາດຍິວຈຶ່ງຂໍດື່ມນ້ຳນຳຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຊາດຊາມາເຣັງ”
(ເພາະພວກຍິວກັບພວກຊາມາເຣັງບໍ່ເຄີຍມີການກຽວຂ້ອງກັນ)
- 10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຂອງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ແລະຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຮົາດື່ມນ້ຳແດ່” ເຈົ້າກໍຄົງຈະຂໍຈາກທ່ານ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຄົງຈະໃຫ້ນ້ຳອັນປະກອບດ້ວຍຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ”
- 11 ນາງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ນາຍບໍ່ມີຫຍັງຕັກແລະນ້ຳສ້າງນີ້ກໍເລິກ ນາຍຈະໄດ້ນ້ຳປະກອບດ້ວຍຊີວິດນັ້ນມາແຕ່ໃສ
- 12 ນາຍໃຫຍ່ກວ່າຢາໂຄບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳສ້າງນີ້ແກ່ເຮົາຫລື ແລະຢາໂຄບເອງກໍໄດ້ດື່ມແຕ່ນ້ຳສ້າງນີ້ຮວມທັງລູກຊາຍແລະຝູງສັດຂອງທ່ານ”
- 13 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ດື່ມນ້ຳນີ້ກໍຍັງຈະຢາກອີກ
- 14 ແຕ່ຜູ້ທີ່ດື່ມນ້ຳຊຶ່ງເຮົາຈະປະທານໃຫ້ນັ້ນຈະກາຍເປັນນ້ຳພູໃນຕົວຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະພຸ່ງຂຶ້ນເຖິງຊີວິດອັນຕອດໄປເປັນນິດ”
- 15 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍປະທານນ້ຳນັ້ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຢາກແລະຈະບໍ່ໄດ້ມາຕັກທີ່ນີ້ອີກ”
- 16 ພຣະເຢຊູຊົງບອກນາງວ່າ, “ຈົ່ງໄປເອີ້ນເອົາຜິວຂອງເຈົ້າມາທີ່ນີ້”
- 17 ນາງທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຜິວ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າເວົ້າຖືກແລ້ວວ່າເຈົ້າບໍ່ມີຜິວ
- 18 ເພາະເຈົ້າມີຜິວຫ້າຄົນແລ້ວ ແລະຜູ້ທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ດຽວນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນຜິວຂອງເຈົ້າ ທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ”
- 19 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍເຫັນຈິງແລ້ວວ່ານາຍເປັນໝໍທ່ານວາຍ
- 20 ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍກໍນະມັສການທີ່ພູນີ້ ແຕ່ພວກທ່ານວ່າສະຖານທີ່ນະມັສການ ກໍຄືກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນແຫລະ”
- 21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, “ຍິງເອີຍ, ເຊື່ອເຮົາເທາະ ຄົງມີວັນນຶ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ນະມັສການທີ່ພູນີ້ຫລືທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 22 ຊຶ່ງພວກເຈົ້ານະມັສການນັ້ນເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແຕ່ຝ່າຍພວກເຮົາ ຊຶ່ງເຮົານະມັສການນັ້ນເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ເພາະຄວາມລອດພົ້ນນັ້ນມາຈາກຊາດຍິວ
- 23 ແຕ່ເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາ ແລະບັດນີ້ກໍມາເຖິງແລ້ວ ຄືເມື່ອຜູ້ທີ່ນະມັສການຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະນະມັສການພຣະບິດາດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະຄວາມຈິງ ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງສແວງຫາຄົນແນວນັ້ນນະມັສການພຣະອົງ
- 24 ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະວິນຍານ ແລະຜູ້ທີ່ນະມັສການພຣະອົງຕ້ອງນະມັສການດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະຄວາມຈິງ”

- 25 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຊາບພຣະເມຊີອາ (ທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ) ຈະສະເດັດມາ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງຊີ້ແຈງທຸກສິ່ງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ”
- 26 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, “ເຮົາຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ນີ້ແຫລະ, ຄືທ່ານຜູ້ນັ້ນ”
- 27 ໃນຂະນະນັ້ນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ ເຂົາກໍປະລາດໃຈເພາະພຣະອົງຊົງສິນທະນາກັບຜູ້ຍິງ ເຖິງປານນັ້ນກໍບໍ່ມີໃຜຖາມວ່າ, “ທ່ານປະສົງອັນໃດ” ຫລື “ເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສິນທະນາກັບນາງ”
- 28 ຍິງນັ້ນຈຶ່ງປະຫມັ້ນຂອງຕົນໄວ້ ແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງບອກຄົນທັງປວງວ່າ,
- 29 “ຈົ່ງມາເບິ່ງຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາອະພັດທີ່ຂ້ອຍເຮັດມາແລ້ວ ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດຫລື”
- 30 ແລະຄົນທັງຫລາຍກໍພາກັນອອກຈາກເມືອງໄປຫາພຣະອົງ
- 31 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນພວກສາວິກທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ເຊີນຮັບປະທານອາຫານ”
- 32 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາມີອາຫານກິນທີ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້”
- 33 ພວກສາວິກຈຶ່ງຕັ້ງເວົ້າກັນວ່າ, “ບໍ່ມີໃຜເອົາມາໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານດອກດີ້”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ອາຫານຂອງເຮົາຄືການເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ແລະເຮັດໃຫ້ງານຂອງພຣະອົງສໍາເຣັດ
- 35 ທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າວ່າອີກສິ່ງເດືອນຈະເຖິງຣະດູກ່ຽວເຂົ້າບໍ່ແມ່ນຫລື ນີ້ແຫລະ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈົ່ງເງິຍໜ້າເບິ່ງທັງນາເພາະເຂົາກໍເຫລືອງພໍກ່ຽວແລ້ວ
- 36 ຜູ້ກ່ຽວກໍກໍາລັງໄດ້ຮັບຄໍາຈ້າງ ແລະກໍາລັງຮີບໂຮມຜົນໄວ້ສໍາລັບຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເພື່ອທັງຜູ້ຫວ່ານແລະຜູ້ກ່ຽວຈະຊົມຊື່ນຍິນດີພ້ອມກັນ
- 37 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ຄໍາທີ່ວ່າ “ຄົນນຶ່ງຫວ່ານແລະຄົນນຶ່ງກ່ຽວ” ຈຶ່ງເປັນຄໍາຈິງ
- 38 ເຮົາໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປກ່ຽວອັນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ລົງແຮງເຮັດ ຄົນອື່ນໄດ້ລົງແຮງເຮັດແລະພວກທ່ານໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກງານຂອງເຂົາ”
- 39 ຊາວຊາມາເຣັງຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ມາຈາກເມືອງນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ເພາະຖ້ອຍຄໍາຂອງຍິງຜູ້ນັ້ນກ່າວເປັນພຍານວ່າ, “ທ່ານໄດ້ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາອະພັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ”
- 40 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຊາວຊາມາເຣັງມາເຖິງພຣະອົງ ເຂົາຈຶ່ງທູນເຊີນພຣະອົງໃຫ້ປະທັບຢູ່ກັບເຂົາ ແລະພຣະອົງກໍປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງວັນ
- 41 ແລະຄົນອື່ນອີກຈໍານວນຫລວງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອດ້ວຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ
- 42 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກ່າວຕໍ່ຍິງນັ້ນວ່າ, “ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທີ່ເຮົາເຊື່ອນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພາະຄໍາຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເພາະເຮົາໄດ້ຍິນເອງ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແທ້ເປັນພຣະຜູ້ໂຜດມະນຸສໂລກໃຫ້ພົ້ນ”

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດລູກຊາຍເຈົ້ານາຍຄົນນຶ່ງໃຫ້ດີ

Jesus Returns to Galilee

- 43 ຄັນສອງວັນນັ້ນລ່ວງໄປແລ້ວພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ
- 44 ເພາະພຣະເຢຊູເອງຊົງເປັນພຍານວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດໃນບ້ານເມືອງຂອງຕົນ
- 45 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປເຖິງແຂວງຄາລີເລ ຊາວຄາລີເລໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນສິ່ງສາອະພັດທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃນເທສການທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ໄປໃນເທສການເໝືອນກັນ
- 46 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຍັງບ້ານການາໃນແຂວງຄາລີເລ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ນໍ້າກາຍເປັນເຫລົ້າແວງນັ້ນ ມີເສນາບໍດີຄົນນຶ່ງໃນເມືອງກາເປນາອຸມ ຊຶ່ງລູກຊາຍຂອງທ່ານກໍປ່ວຍຢູ່

- 47 ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍມາເຖິງແຂວງຄາລີເລແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄປທູນອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ສະເດັດລົງໄປໃນເຜດລູກຂອງຕົນໃຫ້ດີ ເພາະລູກນັ້ນໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ
- 48 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຫັນໝາຍສໍາຄັນແລະການອັດສະຈັນທ່ານຈະບໍ່ເຊື່ອ”
- 49 ເສນາບໍດີຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີນທ່ານລົງໄປກ່ອນທີ່ລູກຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ”
- 50 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ ຈຶ່ງກັບເມືອສາ ລູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ” ແລະທ່ານໄດ້ເຊື່ອພຣະທັມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ທ່ານ ແລ້ວກໍທູນລາກັບເມືອ
- 51 ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກໍາລັງກັບເມືອ ພວກຂ້ອຍໃຊ້ໄດ້ມາຕ້ອນຮັບ ບອກຂ່າວວ່າລູກຂອງທ່ານພົ້ນຊີວິດແລ້ວ
- 52 ທ່ານຈຶ່ງຖາມເຖິງເວລາທີ່ລູກຕັ້ງຕົ້ນມີແຮງມາ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ, “ໄຂ້ກໍຫາຍຈາກລາວວານນີ້ເວລາບ່າຍໂມງນຶ່ງ”
- 53 ບິດາຈຶ່ງຮູ້ວ່າຊົ່ວໂມງນັ້ນແຫລະ, ເປັນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບຕົນວ່າ, “ລູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຕາຍ” ແລະທ່ານເອງກໍເຊື່ອພ້ອມທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ
- 54 ນີ້ເປັນໝາຍສໍາຄັນທີ່ສອງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທໍາ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຈາກແຂວງຢູດາຍໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ

5 ຊົງໄຜດຄົນນຶ່ງຢູ່ແຄມສະໃຫ້ດີພຍາດ

Jesus Heals on the Sabbath

- 1 ຫລັງຈາກນັ້ນກໍເຖິງເທສການຂອງຊາດຍິວ ແລະພຣະເຢຊູກໍສະເດັດຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 2 ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ຮິມປະຕູແກະມີສະໜ່ວຍນຶ່ງ ພາສາເຮັບເຮີເອີນສະນັ້ນວ່າ ເບັດຊະທາ ມີສາລາອ້ອມຢູ່ຫ້າຫລັງ
- 3 ໃນສາລາເຫລົ່ານັ້ນມີຄົນປ່ວຍເປັນຈໍານວນຫລາຍ ຄືຄົນຕາບອດ ຄົນຂາເສັ້ງ ແລະຄົນອົງຄະລິບນອນຢູ່ (ຄອຍຖ້ານໍ້າເພືອນ
- 4 ດ້ວຍວ່າມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງມາກວນນໍ້າສະນັ້ນເປັນຍາມໆ ແລະເມື່ອນໍ້າເພືອນຜູ້ໃດລົງໄປໃນນໍ້າກ່ອນກໍຫາຍຈາກພຍາດທີ່ຕົນເປັນຢູ່ນັ້ນ)
- 5 ທີ່ນັ້ນມີຊາຍຄົນນຶ່ງປ່ວຍຢູ່ໄດ້ສາມສິບແປດປີມາແລ້ວ
- 6 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຄົນນັ້ນນອນຢູ່ ແລະຊົງຊາບວ່າເຂົາເປັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນເທິງແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າຢາກດີຫລື”
- 7 ຄົນປ່ວຍນັ້ນຈຶ່ງທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ເວລານໍ້າເພືອນຂຶ້ນບໍ່ມີໃຜຈະເອົາຂ້ານ້ອຍລົງໄປໃນສະ ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍກໍາລັງລົງໄປຄົນອື່ນກໍລົງໄປກ່ອນແລ້ວ”
- 8 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຄົນນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ”
- 9 ໃນທັນໃດນັ້ນຊາຍຄົນນັ້ນກໍດີພຍາດ ຈຶ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງຕົນແລ້ວຍ່າງໄປ
- 10 ວັນນັ້ນເປັນວັນສະບາໂຕ ດັ່ງນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ດີພຍາດນັ້ນວ່າ, “ວັນນີ້ເປັນວັນສະບາໂຕ ທີ່ເຈົ້າຈະຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປກໍຜິດພຣະບັນຍັດ”
- 11 ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີພຍາດນັ້ນໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າ “ຈົ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ”
- 12 ເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົນນັ້ນວ່າ, “ແມ່ນໃຜທີ່ບອກເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນຍ່າງໄປ”
- 13 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ໄດ້ດີພຍາດນັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜ ດ້ວຍວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຫລົບໄປແລ້ວ ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຫລາຍຄົນ
- 14 ພາຍຫລັງນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງພົບຄົນນັ້ນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແລ້ວຊົງບອກວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ເຈົ້າດີພຍາດແລ້ວ ຢ່າເຮັດບາບຕໍ່ໄປ ຢ້ານວ່າເຫດຮ້າຍກວ່ານັ້ນຈະເກີດກັບເຈົ້າອີກ”
- 15 ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ໄປບອກພວກຍິວວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົວດີພຍາດນັ້ນຄືພຣະເຢຊູ
- 16 ເຫດສັນນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງໄດ້ຂົ່ມເຫັງພຣະເຢຊູ ເພາະພຣະອົງຊົງເຮັດການນັ້ນໃນວັນສະບາໂຕ

- 17 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພຣະບິດາຂອງເຮົາຍັງຊົງກະທຳກິຈການມາຈົນເຖິງບັດນີ້ ແລະຝ່າຍເຮົາກໍເຮັດຢູ່ເໝືອນກັນ”
- 18 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກຍິວແຮງຊອກໂອກາດຈະຂ້າພຣະອົງເສັງ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພຣະອົງລ່ວງກົດວັນສະບາໂຕເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຊົງເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະບິດາຂອງຕົນ ຊຶ່ງເປັນການເຮັດໃຫ້ຕົນສເມີກັນກັບພຣະເຈົ້າ

ອຳນາດທ້າທີ່ຂອງພຣະບຸດ

The Authority of the Son

- 19 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າພຣະບຸດຈະກະທຳສິ່ງໃດຕາມໃຈບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາຊົງກະທຳ ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ພຣະບິດາຊົງກະທຳ ສິ່ງນັ້ນແຫລະ, ພຣະບຸດຈຶ່ງຊົງກະທຳເໝືອນກັນເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ
- 20 ແລະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເອງຊົງກະທຳ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຈະອັສຈັນໃຈ
- 21 ເພາະພຣະບິດາຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຄົນມີຊີວິດສັນໃດ ຖ້າພຣະບຸດປາຖນາຈະບັນດານໃຫ້ຜູ້ໃດມີຊີວິດກໍຈະເຮັດສັນນັ້ນເໝືອນກັນ
- 22 ເພາະວ່າພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ຊົງພິພາກສາຜູ້ໃດ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບການພິພາກສາທັງສິ້ນໄວ້ກັບພຣະບຸດ
- 23 ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບຸດເໝືອນທີ່ເຂົາຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບິດາ ຜູ້ໃດບໍ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບຸດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດມາ
- 24 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຟັງຄຳຂອງເຮົາແລະວາງໃຈໃນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ຜູ້ນັ້ນກໍມີຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃນການພິພາກສາແຕ່ໄດ້ຜ່ານພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີວິດແລ້ວ
- 25 “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຈະເຖິງ ແລະບັດນີ້ມາເຖິງແລ້ວ ຄືເມື່ອຜູ້ຕາຍແລ້ວຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຈະມີຊີວິດ
- 26 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງພຣະຊົນໃນພຣະອົງເອງຢ່າງໃດ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະບຸດຊົງພຣະຊົນໃນພຣະອົງເອງຢ່າງນັ້ນ
- 27 ຊ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະອົງມີສິດອຳນາດທີ່ຈະພິພາກສາ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນບຸດມະນຸດ
- 28 ຢ່າປາດໃຈໃນຂໍ້ນີ້ ເພາະໃກ້ຈະເຖິງເວລາທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂຸມຝັງສິບຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງ
- 29 ແລະຈະໄດ້ອອກມາ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການດີກໍຄົນສູ່ຊີວິດ ແລະບັນດາຜູ້ເຮັດການຊົ່ວກໍຄົນສູ່ການພິພາກສາ

ບັນດາພຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູ

Witnesses to Jesus

- 30 “ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດຕາມລຳພັງໃຈບໍ່ໄດ້ ເຮົາໄດ້ຍິນຢ່າງໃດເຮົາກໍພິພາກສາຢ່າງນັ້ນ ແລະການພິພາກສາຂອງເຮົາກໍຍຸດຕິທັມ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ພຍາຍາມເຮັດຕາມນ້ຳໃຈຂອງເຮົາ ແຕ່ຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 31 ຖ້າເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ຄຳພຍານຂອງເຮົາກໍບໍ່ຈິງ
- 32 ມີອີກຜູ້ນຶ່ງທີ່ເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພຍານທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາເປັນຄວາມຈິງ
- 33 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາໂຢຮັນ ແລະໂຢຮັນກໍໄດ້ເປັນພຍານໃນເຮືອງຄວາມຈິງ
- 34 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳພຍານຈາກມະນຸດ ແຕ່ເຮົາກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ລອດພົ້ນ
- 35 ໂຢຮັນເປັນໂຄມທີ່ໄຕ້ສ່ອງສວ່າງຢູ່ ທ່ານທັງຫລາຍກໍພິຈາງທີ່ຈະຍິນດີໃນຄວາມສວ່າງຂອງທ່ານຊົ່ວຂະນະນຶ່ງ

- 36 ແຕ່ເຮົາມີຄຳພະຍານສຳຄັນກວ່າຄຳພະຍານຂອງໂຢຮັນອີກ ເພາະວ່າການງານທີ່ພຣະບິດາຊົງມອບໃຫ້ເຮົາເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ຄົງານທີ່ເຮົາກຳລັງເຮັດຢູ່ນີ້ແຫລະ, ກໍເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາວ່າພຣະບິດາຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 37 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ເຫັນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງຈັກເທື່ອ
- 38 ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ມີຄຳໂອວາດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໃຈ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຊົງໃຊ້ມານັ້ນ
- 39 ທ່ານທັງຫລາຍຄົ້ນຫາໃນພຣະທັມຄັມພິ ເພາະພວກທ່ານຄິດວ່າໃນພຣະທັມຄັມພິນັ້ນມີຊີວິດອັນຕອດໄປເປັນນິດ ແມ່ນພຣະຄັມພິນັ້ນແຫລະ, ເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ
- 40 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຍັງບໍ່ມີໃຈຢາກມາຫາເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ຊີວິດ
- 41 ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາຍົດສັກຈາກມະນຸດ
- 42 ແຕ່ເຮົາໄດ້ສັງເກດຮູ້ທ່ານທັງຫລາຍວ່າບໍ່ມີຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ
- 43 ເຮົາໄດ້ມາໃນພຣະນາມພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບເຮົາ ຖ້າຜູ້ອື່ນມາໃນນາມຂອງຕົນເອງພວກທ່ານກໍຈະຮັບຜູ້ນັ້ນ
- 44 ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຮັບຍົດສັກຈາກກັນແລະກັນ ແລະບໍ່ສແວງຫາຍົດສັກຊຶ່ງມາຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ
- 45 ຢ່າຄິດວ່າເຮົາຈະຟ້ອງທ່ານທັງຫລາຍຕໍ່ພຣະບິດາ ມີຜູ້ຟ້ອງພວກທ່ານແລ້ວ ຄືໂມເຊຜູ້ຊຶ່ງພວກທ່ານຫວັງໃຈຢູ່
- 46 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອໂມເຊ ພວກທ່ານກໍຄົງຈະເຊື່ອເຮົາເໝືອນກັນ ເພາະໂມເຊໄດ້ຂຽນເຖິງເຮືອງເຮົາ
- 47 ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອເຮືອງທີ່ໂມເຊຂຽນແລ້ວ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ”

6 ຊົງລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ

Feeding the Five Thousand

(ມທ 14:13-21; ມຣກ 6:30-44; ລກ 9:10-17)

- 1 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂ້າມທະເລສາບຄາລີເລ ຄືທະເລຕີເບເຣັງ
- 2 ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ
- 3 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງພູແລະປະທັບນຶ່ງລົງທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ
- 4 ຂນະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງປັສຄາຊຶ່ງເປັນເທສການຂອງຊາດຢິວແລ້ວ
- 5 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງິຍພຣະພັກເຫັນຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍມາຫາ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພິລິບວ່າ, “ພວກເຮົາຈະຊື້ອາຫານທີ່ໃດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ກິນ”
- 6 ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະລອງໃຈພິລິບ ເພາະພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວວ່າຈະຊົງເຮັດປະການໃດ
- 7 ພິລິບທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ອາຫານຮາຄາສອງຮ້ອຍເດນາຣີອັນກໍບໍ່ພໍໃຫ້ທຸກຄົນກິນຜູ້ລະເລັກລະໜ້ອຍດອກ”
- 8 ສາວິກຜູ້ນຶ່ງຄືອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕ ໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ,
- 9 “ຢູ່ທີ່ນີ້ມີເດັກນ້ອຍຄົນນຶ່ງມີເຂົ້າຈີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຝ່າງຫ້າກ້ອນກັບປາສອງໂຕ ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະພໍໄດ້ຢ່າງໃດກັບຄົນຫລວງຫລາຍປານນີ້”
- 10 ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍນຶ່ງລົງເສັ້ງ” ທີ່ນັ້ນມີຫຍ້າຫລາຍ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງລົງ ນັບແຕ່ຜູ້ຊາຍມີປະມານຫ້າພັນຄົນ
- 11 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ເມື່ອໂມທະນາ

- ພຣະຄຸນແລ້ວກໍຊົງແຈກແກ່ບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ນັ້ນ ສ່ວນປາກໍຊົງໃຫ້ເໝືອນກັນຕາມທີ່ເຂົາຕ້ອງການ
- 12 ເມື່ອເຂົາກິນອີ່ມແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກວ່າ, “ຈົ່ງເກັບເອົາຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອັນໃດເສັ້ງ”
 - 13 ເຂົາໄດ້ເກັບເອົາຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອຈາກເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຝາງຫ້າກ້ອນ ຊຶ່ງຄົນທັງຫລາຍໄດ້ກິນນັ້ນ ໄດ້ເຕັມສິບສອງກະບູງ
 - 14 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນໝາຍສໍາຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍເວົ້າກັນວ່າ, “ຈົ່ງແທ້ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນທີ່ຊົງກໍານົດວ່າຈະມາໃນໂລກ”
 - 15 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ເຂົາຈະມາຈັບເອົາໄປແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພຣະອົງເປັນເຈົ້າແຜ່ນດິນ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຍັງພູເຂົາອີກແຕ່ອີງດຽວ

ພຣະເຢຊູຊົງດໍາເນີນເທິງນໍ້າ

Jesus Walks on the Water

(ມທ 14:22-33; ມຣກ 6:45-52)

- 16 ເມື່ອຄໍາມາແລ້ວພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງໄປເຖິງທະເລ
- 17 ແລ້ວລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປຍັງເມືອງກາເປນາອຸມ ເມື່ອມືດແລ້ວພຣະເຢຊູກໍຍັງບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປເຖິງເຂົາ
- 18 ອັນນີ້ງໍາທະເລກໍກໍາເຣີບຂຶ້ນເພາະລົມແດງພັດ
- 19 ເມື່ອເຂົາແຊວເຮືອໄປໄດ້ປະມານສອງພັນຫ້າຫລືສາມພັນວ່າ ເຂົາກໍເຫັນພຣະເຢຊູຊົງຢ່າງເທິງນໍ້າມາໃກ້ເຮືອ ເຂົາຈຶ່ງຕົກໃຈ
- 20 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ແມ່ນເຮົາເອງ ຢ່າຊູ່ຢ້ານ”
- 21 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງພໍໃຈໃຫ້ພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ ແລ້ວທັນໃດນັ້ນ ເຮືອກໍເຖິງຝັ່ງບ່ອນເຂົາຈະໄປນັ້ນ

ປະຊາຊົນຕາມຊອກຫາພຣະອົງ

The Bread from Heaven

- 22 ມື້ໜ້ານັ້ນປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ທະເລຟາກນັ້ນ ເຫັນວ່າກ່ອນນັ້ນມີເຮືອຢູ່ທີ່ນັ້ນພຽງແຕ່ລໍາດຽວ ແລະເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອລໍານັ້ນໄປກັບພວກສາວິກ ມີແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄປເທົ່ານັ້ນ
- 23 ແຕ່ກໍມີເຮືອລໍາອື່ນຈາກເມືອງຕີເບເຣັງມາຈອດໃຫ້ບ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລັງຈາກທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ
- 24 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູແລະພວກສາວິກບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງພາກັນລົງໄປຕາມຫາພຣະເຢຊູທີ່ເມືອງກາເປນາອຸມ

ພຣະເຢຊູຄືອາຫານແຫ່ງຊີວິດ

- 25 ເມື່ອເຂົາໄດ້ພົບພຣະອົງຟາກທະເລສາບເບື້ອງນັ້ນແລ້ວ ເຂົາໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ທ່ານມາທີ່ນີ້ເມື່ອໃດ?”
- 26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າພວກທ່ານຊອກຫາເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນໄດ້ເຫັນໝາຍສໍາຄັນນັ້ນແຕ່ເພາະໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ອີ່ມ
- 27 ຢ່າພຍາຍາມຫາອາຫານທີ່ສູນສິ້ນໄປ ແຕ່ຈົ່ງຫາອາຫານທີ່ຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ ຄືອາຫານສໍາລັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນມິດ ຊຶ່ງບຸດມະນຸດຈະໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພາະແມ່ນພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາໄດ້ຊົງປະທັບຕາໝາຍໄວ້ແລ້ວ”

- 28 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດປະການໃດ ຈຶ່ງຈະເຮັດກິຈການຂອງພຣະອົງໄດ້”
- 29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນກິຈການຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ທ່ານທັງຫລາຍວາງໃຈໃນທ່ານທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ”
- 30 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະເຮັດໝາຍສໍາຄັນອັນໃດ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນແລະວາງໃຈໃນທ່ານ ມີການອັນໃດທີ່ທ່ານຈະເຮັດແດ່
- 31 ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນມານາໃນປ່າ ດັ່ງຄໍາທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, “ພຣະອົງຊົງປະທານອາຫານຈາກສວັນໃຫ້ເຂົາກິນ”
- 32 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ອາຫານທີ່ມາຈາກສວັນນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂມເຊເອົາໃຫ້ພວກທ່ານແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັນຜູ້ປະທານອາຫານອັນແທ້ ຊຶ່ງມາຈາກສວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
- 33 ເພາະວ່າອາຫານທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານນັ້ນ ຄືທ່ານທີ່ລົງມາຈາກສວັນແລະປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ໂລກ”
- 34 ເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຈຶ່ງປະທານອາຫານນັ້ນໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ສເມີ”
- 35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາເປັນອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຢາກເຂົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນເຮົາຈະບໍ່ຫົວນໍ້າຈັກເທື່ອ
- 36 ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນເຮົາແລ້ວແຕ່ກໍຍັງບໍ່ເຊື່ອ
- 37 ສາຣະພັດທີ່ພຣະບິດາຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາຈະມາຫາເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ຖິ້ມອອກໄປພາຍນອກຈັກເທື່ອ
- 38 ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສວັນ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈະເຮັດຕາມໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເພື່ອເຮັດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 39 ອັນນີ້ແຫລະ, ແມ່ນນໍ້າພຣະທັຍຂອງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ຄືໃຫ້ເຮົາຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງມອບໄວ້ກັບເຮົານັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໃດສູນຫາຍໄປແຕ່ໃຫ້ເປັນຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ
- 40 ເພາະນີ້ແຫລະ, ເປັນນໍ້າພຣະທັຍພຣະບິດາ ຄືໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຫັນພຣະບຸດແລະວາງໃຈໃນພຣະບຸດນັ້ນ ໄດ້ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ”
- 41 ດັ່ງນັ້ນ ພວກຍິວຈຶ່ງພາກັນຈົມໃຫ້ພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາເປັນອາຫານທົບທີ່ລົງມາຈາກສວັນ”
- 42 ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນລູກຂອງໂຢເຊບຫລີ ພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ເຫດສັນໃດຄົນນີ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສວັນ”
- 43 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຢ່າໄດ້ຈົມເຫາະ
- 44 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຫາເຮົາໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນຈະຊົງຊັກນໍາໃຫ້ເຂົາມາ ແລະຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄືນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ
- 45 ມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນຄັ້ມພິຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ “ຄົນທັງຫລາຍຈະຮັບຄວາມສອນຈາກພຣະເຈົ້າ” ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງ ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າກໍມາຫາເຮົາ
- 46 ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນພຣະບິດານອກຈາກຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາແລ້ວ
- 47 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນເຮົາກໍມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
- 48 ເຮົາເປັນອາຫານທົບຂອງຊີວິດ
- 49 ບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ກິນມານາໃນປ່າ ແລະເຂົາໄດ້ຕາຍໄປ
- 50 ນີ້ແຫລະ, ເປັນອາຫານທີ່ລົງມາຈາກສວັນເພື່ອຜູ້ທີ່ກິນແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍ
- 51 ເຮົາເປັນອາຫານທີ່ມີຊີວິດຊຶ່ງລົງມາຈາກສວັນ ຖ້າຜູ້ໃດກິນອາຫານນີ້ແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດສືບໄປເປັນນິດ ແລະອາຫານຝ່າຍເຮົາຈະໃຫ້ເພື່ອເປັນຊີວິດຂອງໂລກນັ້ນ ກໍຄືເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ”

- 52 ເຫດສັນນີ້ພວກຍິດຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ຈະເອົາເນື້ອຕົວຂອງຕົນໃຫ້ເຮົາກິນໄດ້ຢ່າງໃດ”
- 53 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ “ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ກິນເນື້ອຕົວແລະບໍ່ດື່ມເລືອດຂອງບຸດມະນຸດ ທ່ານກໍບໍ່ມີຊີວິດໃນຕົວທ່ານ
- 54 ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຕົວແລະດື່ມເລືອດຂອງເຮົາກໍມີຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ
- 55 ເພາະວ່າເນື້ອຕົວຂອງເຮົາເປັນອາຫານອັນແທ້ ແລະເລືອດຂອງເຮົາກໍເປັນຂອງດື່ມອັນແທ້
- 56 ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຕົວແລະດື່ມເລືອດຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕັ້ງຢູ່ໃນເຮົາແລະເຮົາຕັ້ງຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ
- 57 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ ແລະເຮົາມີຊີວິດຢູ່ເພາະພຣະບິດາສັນໃດ ຜູ້ທີ່ຈະກິນເຮົາກໍຈະມີຊີວິດເພາະເຮົາສັນນັ້ນ
- 58 ນີ້ແຫລະ, ເປັນອາຫານຊຶ່ງລົງມາຈາກສວັນ ບໍ່ເໝືອນກັບອາຫານທີ່ພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ກິນແລ້ວຕາຍໄປ ຜູ້ທີ່ກິນອາຫານນີ້ຈະມີຊີວິດສືບໆໄປເປັນນິດ”
- 59 ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງຊົງກ່າວໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່ເມືອງກາເປນາອຸມ

ຖ້ອຍຄໍາທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ

The Words of Eternal Life

- 60 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຖ້ອຍຄໍານີ້ແຂງແຮງ ໃຜຈະຟັງໄດ້”
- 61 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບດ້ວຍພຣະອົງເອງວ່າພວກສາວິກໄດ້ຈົມເຖິງເລື່ອງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານສະດຸດໃຈຫລື
- 62 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະເຫັນບຸດມະນຸດຂຶ້ນເມື່ອຍັງບ່ອນທີ່ທ່ານຢູ່ແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ພວກທ່ານຈະວ່າຢ່າງໃດ
- 63 ພຣະວິນຍານຊົງເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ ສ່ວນເນື້ອກາຍບໍ່ມີປໂຍດອັນໃດ ຖ້ອຍຄໍາທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນເປັນວິນຍານແລະຊີວິດ
- 64 ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກທ່ານຍັງບໍ່ເຊື່ອຢູ່” (ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຊາບແຕ່ເດີມແລ້ວວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ ແລະແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ຈະທໍາຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ)
- 65 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມາເຖິງເຮົາໄດ້ ນອກຈາກພຣະບິດາຈະຊົງໂຜດຜູ້ນັ້ນ”
- 66 ດ້ວຍເຫດນັ້ນພວກລູກສິດຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນຈຶ່ງທໍາຖອຍ ບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ
- 67 ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບສິດສອງຄົນນັ້ນວ່າ, “ພວກທ່ານເດ ຢາກຖອຍໜີເໝືອນກັນຫລື”
- 68 ຝ່າຍຊີໂມນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຈະໜີໄປຫາຜູ້ໃດ ທ່ານມີຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງໃຫ້ມີຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ
- 69 ພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອແລ້ວແລະຊາບວ່າທ່ານເປັນຜູ້ບໍລິສຸດມາຈາກພຣະເຈົ້າ”
- 70 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່ານສືບສອງຄົນໄວ້ບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານກໍເປັນມານຮ້າຍ”
- 71 ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງຄູດາລູກຊາຍຂອງຊີໂມນອິສະກາຣິອິດ ເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະທໍາຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ຄືຄົນນຶ່ງໃນພວກສືບສອງຄົນນັ້ນ

7 ພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງ

The Unbelief of Jesus' Brothers

- 1 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດທ່ອງທ່ຽວໄປຕາມແຂວງຄາລີເລ ບໍ່ຊົງປະສົງສະເດັດໄປໃນແຂວງຢູດາຍ ເພາະພວກຍິວຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງເສັງ
- 2 ຂນະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງເທສການຕັ້ງທັບອາສັຍຂອງຊາດຍິວແລ້ວ
- 3 ພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກທີ່ນີ້ໄປຍັງແຂວງຢູດາຍ ເພື່ອພວກສາວິກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນກິຈການທີ່ເຈົ້າເຮັດຢູ່ນັ້ນ”
- 4 ເພາະວ່າບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດເຮັດອັນໃດໃນທີ່ລັບ ເມື່ອຜູ້ນັ້ນຢາກໃຫ້ຕົວປາກົດ ຖ້າເຈົ້າເຮັດການເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງສະແດງຕົວໃຫ້ປາກົດແກ່ໂລກເສັງ”
- 5 (ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ)
- 6 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ເວລາກຳນົດຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງເທື່ອ ແຕ່ເວລາຂອງພວກເຈົ້າກໍມີຢູ່ສເມີ
- 7 ໂລກຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແຕ່ວ່າມັນຊັງເຮົາ ເພາະເຮົາເປັນພຍານວ່າກິຈການຂອງໂລກນັ້ນຊົ່ວຮ້າຍ
- 8 ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນໄປໃນເທສການນັ້ນເສັງ ຝ່າຍເຮົາຍັງບໍ່ຂຶ້ນໄປໃນເທສການນັ້ນເພາະວ່າຍັງບໍ່ເຖິງກຳນົດເວລາຂອງເຮົາ”
- 9 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງກໍຍັງປະທັບຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລຕໍ່ໄປ

ພຣະເຢຊູໃນເທສການຕັ້ງທັບອາສັຍ

Jesus at the Festival of Booths

- 10 ແຕ່ເມື່ອພວກນ້ອງຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໄປໃນງານເທສການນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດຕາມຂຶ້ນໄປເໝືອນກັນ ແຕ່ສະເດັດໄປທາງລັບບໍ່ເປີດເຜີຍ
- 11 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກຍິວໄດ້ຊອກຫາພຣະອົງໃນເທສການນັ້ນແລະຖາມວ່າ, “ຄົນຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ”
- 12 ສ່ວນປະຊາຊົນກໍຊົມກັນຫລາຍເວົ້າເຖິງເຮືອງພຣະອົງ ລາງຄົນເວົ້າວ່າ, “ເປັນຄົນດີ” ແຕ່ຄົນອື່ນວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ທ່ານເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຫລົງຜິດໄປ”
- 13 ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນບໍ່ມີໃຜກ້າເວົ້າເຖິງພຣະອົງຢ່າງເປີດເຜີຍເພາະຢ້ານພວກຍິວ
- 14 ຄັນເຖິງເຄິ່ງເທສການນັ້ນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງບໍລິເວນພຣະວິຫານແລະຊົງສັ່ງສອນ
- 15 ພວກຍິວພາກັນປລາດໃຈເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ມີຄວາມຮູ້ມາແຕ່ໃສເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮຳຮຽນ”
- 16 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຄຳສອນຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 17 ຖ້າຜູ້ໃດເຕັມໃຈຍອມເຮັດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ວ່າຄຳສອນນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລືວ່າເຮົາປາກຕາມໃຈຊອບຂອງເຮົາເອງ
- 18 ຜູ້ໃດປາກຕາມໃຈຊອບຂອງຕົນເອງ ຜູ້ນັ້ນກໍສແວງກຽດສຳລັບຕົນເອງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສແວງກຽດໃຫ້ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ຕົນມາ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຄົນຈິງແລະບໍ່ມີອະທັມໃນຕົວ
- 19 ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ພຣະບັນຍັດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະໃນພວກທ່ານບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເຮັດຫຍັງ”
- 20 ປະຊາຊົນຕອບວ່າ, “ເຈົ້າມີຜີສົງຢູ່ ແມ່ນໃຜຊອກຫາຈະຂ້າເຈົ້າ”
- 21 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຮັດກິຈການອັນນຶ່ງ ແລະພວກທ່ານກໍປລາດໃຈເພາະເຫດການນັ້ນ
- 22 ໂມເຊໄດ້ຕັ້ງພິທີຕັດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍ (ບໍ່ແມ່ນໄດ້ມາຈາກໂມເຊແຕ່ມາຈາກບັນພະບຸຣຸດ) ແລະໃນວັນສະບາໂຕ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຍັງໃຫ້ຄົນຮັບພິທີຕັດ.

- 23 ຖ້າເຂົາຍັງໃຫ້ຄົນຮັບພິທີຕັດໃນວັນຊະບາໂຕ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຄຽດ
ໃຫ້ເຮົາເພາະເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄົນນຶ່ງດີເປັນປົກກະຕິໃນວັນສະບາໂຕຫລື
- 24 ຢ່າຕັດສິນຕາມທີ່ເຫັນພາຍນອກ ແຕ່ຈົ່ງຕັດສິນຕາມທາງຍຸດຕິທັມ”

ນີ້ຫລືພຣະຄຣິດ

Is This the Christ?

- 25 ຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມລາງຄົນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເຂົາຊອກຫາຈະຂ້າເສັງບໍ່ແມ່ນຫລື
- 26 ເບິ່ງແມ່, ທ່ານກ່າວດ້ວຍເປີດເຜີຍ ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ ພວກເຈົ້ານາຍຮູ້ຄັກບໍ່ວ່າຄົນນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດ
- 27 ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຄົນນີ້ມາແຕ່ໃສແຕ່ຝ່າຍພຣະຄຣິດ, ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ”
- 28 ເຫດສັນນີ້ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງສອນດ້ວຍສຽງອັນດັງໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານວ່າ, “ສ່ວນເຮົາທ່ານທັງຫລາຍກໍຮູ້ຈັກ ທັງ
ຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາໂດຍລໍາພັງຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນກໍສັດຈົງ ພຣະອົງນັ້ນພວກ
ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ
- 29 ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະເຮົາມາຈາກພຣະອົງ ແລະແມ່ນພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ”
- 30 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາຈະຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍື່ນມີຈັບເພາະຍັງບໍ່ເຖິງກໍານົດເວລາຂອງພຣະອົງເທື່ອ
- 31 ແຕ່ມີຫລາຍຄົນໃນໝູ່ປະຊາຊົນໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງແລະເວົ້າວ່າ, “ເມື່ອພຣະຄຣິດສະເດັດມານັ້ນ ພຣະອົງຈະເຮັດ
ໝາຍສໍາຄັນຫລາຍກວ່າຜູ້ນີ້ຫລື”

ໃຊ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄປຈັບພຣະເຢຊູ

Officers Are Sent to Arrest Jesus

- 32 ເມື່ອພວກພາລີຂາຍໄດ້ຍິນປະຊາຊົນຊຶ່ມກັນເວົ້າເຖິງເລື່ອງພຣະອົງຢ່າງນັ້ນ ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກພາລີ
ຂາຍຈຶ່ງໃຊ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄປຈັບພຣະອົງ
- 33 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍຕໍ່ໄປອີກໜ້ອຍນຶ່ງ ແລ້ວຈະກັບໄປຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 34 ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອນເຮົາຢູ່ນັ້ນພວກທ່ານຈະເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້”
- 35 ພວກຍົວຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນນີ້ຈວນຈະໄປໃສທີ່ເຮົາຈະຫາບໍ່ພົບ ທ່ານຈະໄປຫາພວກຄົນທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່
ຖ້າມາກາງຄົນຕ່າງຊາດ ແລະສິ່ງສອນຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຫລື
- 36 ຄໍານີ້ເປັນຢ່າງໃດໜ້າທີ່ທ່ານກ່າວວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອນເຮົາຢູ່ນັ້ນທ່ານຈະ
ເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້”

ແມ່ນໍ້າອັນມີຊີວິດ

Rivers of Living Water

- 37 ໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງງານເທສການຊຶ່ງເປັນວັນໃຫຍ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຍືນແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຫິວ ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມາ
ຫາເຮົາແລະດື່ມ
- 38 ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນເຮົາແມ່ນໍ້າອັນມີຊີວິດຈະໄຫລອອກຈາກພາຍໃນຜູ້ນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຄັມພິກ່າວໄວ້ແລ້ວ”
- 39 ສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວນັ້ນໝາຍເຖິງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບ ເຫດວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານ
ພຣະວິນຍານໃຫ້ ເພາະພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງຮັບສະງ່າຣາສີ

ຄວາມເຫັນແຕກແຍກກັນໃນໝູ່ປະຊາຊົນ

Division among the People

- 40 ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນດັງນັ້ນລາງຄົນໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນແທ້”
- 41 ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນພຣະຄຣິດ” ແຕ່ຄົນອື່ນອີກເວົ້າວ່າ, “ພຣະຄຣິດຈະມາຈາກຄາລີເລທລີ
- 42 ພຣະຄັມພິກາວໄວ້ບໍ່ແມ່ນຫລື ວ່າພຣະຄຣິດຈະມາຈາກເຊື້ອວົງຂອງດາວິດ ແລະມາຈາກບ້ານເບັດເລເຮັມຊິງດາວິດ ຢູ່ນັ້ນ
- 43 ເຫດສັນນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງມີຄວາມເຫັນແຕກແຍກກັນໃນເລື່ອງພຣະອົງ
- 44 ລາງຄົນໃນໝູ່ເຂົານັ້ນມີໃຈຢາກຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຍື່ນມືຈັບເອົາ

The Unbelief of Those in Authority

- 45 ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈຶ່ງກັບໄປຫາພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກນັ້ນໄດ້ຖາມເຈົ້າໜ້າທີ່ວ່າ, “ເປັນຫຍັງ ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຈັບມັນມາ”
- 46 ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕອບວ່າ, “ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເວົ້າເໝືອນຄົນນັ້ນຈັກເທື່ອ”
- 47 ພວກຟາຣີຊາຍຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຖືກຊັກຈູງໃຫ້ຫລົງໄປເໝືອນກັນຫລື
- 48 ມີຄົນໃດແດ່ໃນພວກເຈົ້ານາຍຫລືພວກຟາຣີຊາຍເຊື່ອຖືຄົນນັ້ນ
- 49 ແຕ່ປະຊາຊົນໝູ່ນີ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດກໍຖືກຊົງປ້ອຍຢູ່ແລ້ວ”
- 50 ມີໂກເດມຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະອົງຄາວກ່ອນນັ້ນ ແລະເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ,
- 51 “ກົດຫມາຍຂອງເຮົາບໍ່ຕັດສິນຄົນໃດໂດຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາກ່ອນ ແລະຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່”
- 52 ເຂົາກໍຕອບມີໂກເດມວ່າ, “ທ່ານມາຈາກຄາລີເລເໝືອນກັນຫລື ຈຶ່ງຄົນຫາເບິ່ງ ແລ້ວທ່ານຈະເຫັນວ່າບໍ່ມີຜູ້ປະກາດ ພຣະທັມຈັກຄົນເກີດມາຈາກຄາລີເລ”
- 53 ແລ້ວຕ່າງຄົນກໍຕ່າງກັນໄປເຮືອນຂອງຕົນ

8 ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຖືກຈັບຖານຫລິ້ນຊູ້

The Woman Caught in Adultery

- 1 ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງພູໜາກກອກເທດ
- 2 ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານອີກ ພົລເມືອງທັງໝົດກໍພາກັນມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງ ກໍປະທັບນັ້ງຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນເຂົາ
- 3 ພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ພາຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມາ ຍິງຄົນນີ້ເຂົາໄດ້ຈັບໃນຖານຫລິ້ນຊູ້ ແລະເຂົາໄດ້ໃຫ້ຍິງນັ້ນ ຍືນຢູ່ຖາມກາງຜູງຊົນ
- 4 ເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຍິງຄົນນີ້ເຂົາຈັບໄດ້ເມື່ອກຳລັງຫລິ້ນຊູ້ຢູ່
- 5 ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດວ່າ ໃຫ້ເອົາຫີນຄວ່າງໃສ່ຄົນຢ່າງນີ້ໃຫ້ຕາຍ ສ່ວນທ່ານເດ, ຈະວ່າຢ່າງໃດ”
- 6 ເຂົາເວົ້າຢ່າງນີ້ເພື່ອທົດລອງ ຫວັງຈະຫາເຫດຟ້ອງພຣະອົງໄດ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງນ້ອມພຣະກາຍລົງໃຊ້ນິ້ວພຣະຫັດ ຂຽນທີ່ດິນ
- 7 ເມື່ອເຂົາຍັງຖາມຕໍ່ໄປຢູ່ ພຣະອົງຊົງຍືນຂຶ້ນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຜິດບາບ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາຫີນ ຄວ່າງໃສ່ຍິງນີ້ກ່ອນໝູ່”
- 8 ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງນ້ອມພຣະກາຍລົງຂຽນທີ່ດິນອີກ
- 9 ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນດັງນັ້ນກໍອອກໄປເທື່ອລະຄົນຈົນໝົດ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ຄົນແກ່ໄປຍັງເຫລືອຢູ່ແຕ່

ພຣະເຢຊູກັບຍິງນັ້ນທີ່ຍືນຍົງຖ້າມາກາງນັ້ນ

- 10 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເງິຍຂຶ້ນກໍຊົງຖາມຍິງນັ້ນວ່າ, “ນາງເອີຍ, ພວກເຂົາໄປໃສໝົດ ບໍ່ມີໃຜລົງໂທດເຈົ້າຫລີ”
- 11 ນາງທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ມີໃຜ, ນາຍເອີຍ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, “ເຮົາກໍບໍ່ລົງໂທດເຈົ້າເໝືອນກັນ ຈົ່ງໄປເສັງ ຕໍ່ໄປຢ່າເຮັດຜິດອີກ”

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ

Jesus the Light of the World

- 12 ອີກເທື່ອນຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ ຜູ້ທີ່ຕາມເຮົາມາຈະບໍ່ທຽວໄປໃນທີ່ມືດ ແຕ່ຈະມີຄວາມສວ່າງແຫ່ງຊີວິດ”
- 13 ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍກ່າວຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ຕົວທ່ານເອງ ຄໍາພຍານຂອງທ່ານກໍບໍ່ຈິງ”
- 14 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຖິງວ່າເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງ ຄໍາພຍານຂອງເຮົາກໍເປັນຄວາມຈິງ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສແລະຈະໄປໃສ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສແລະຈະໄປໃສ
- 15 ທ່ານທັງຫລາຍຕັດສິນຕາມທໍາມະດາມະນຸດ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ຕັດສິນໃຜ
- 16 ແຕ່ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະຕັດສິນ ການຕັດສິນຂອງເຮົາກໍຖືກ ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ຕັດສິນໂດຍລໍາພັງເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ເຮົາຕັດສິນຮ່ວມກັບພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 17 ໃນພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານທັງຫລາຍມີຄໍາຂຽນໄວ້ວ່າ ຄໍາພຍານຂອງສອງຄົນກໍເປັນຄວາມຈິງ
- 18 ຝ່າຍເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາກໍເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ”
- 19 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະບິດາຂອງທ່ານຢູ່ໃສ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຕົວເຮົາກໍດີ ພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍດີ ທ່ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ ຖ້າພວກທ່ານຮູ້ຈັກເຮົາກໍຄົງຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອນກັນ
- 20 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ໃນບ່ອນຕັ້ງຖ້ວຍຊັບ ຂະນະທີ່ຊົງສັ່ງສອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັບພຣະອົງເພາະຍັງບໍ່ເຖິງກໍາມິດເວລາຂອງພຣະອົງ

ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັນຝ່າຍໂລກ

Jesus Foretells His Death

- 21 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, “ເຮົາຈະຈາກໄປແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະຈະຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກທ່ານຈະໄປບໍ່ໄດ້”
- 22 ພວກຍົວຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ເຂົາຈະຂ້າຕົວຕາຍຫລື ເພາະເຂົາກ່າວວ່າ “ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກທ່ານໄປບໍ່ໄດ້”
- 23 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຂອງເບື້ອງລຸ່ມ ຝ່າຍເຮົາເປັນຂອງເບື້ອງເທິງ ພວກທ່ານເປັນຝ່າຍໂລກນີ້ ເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກນີ້
- 24 ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານຈະຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ ເພາະວ່າຖ້າທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ”
- 25 ເຂົາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຝ່າຍທ່ານ, ທ່ານແມ່ນໃຜ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາເປັນເໝືອນທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນນັ້ນ
- 26 ເຮົາມີຂໍ້ຄວາມຫລາຍປະການທີ່ຈະກ່າວແລະຕັດສິນພວກທ່ານ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນຊົງເປັນສັດຈິງ ແລະສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາກໍກ່າວແກ່ໂລກ”
- 27 ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາເຖິງເຮື່ອງພຣະບິດາ
- 28 ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍົກບຸດມະນຸດຂຶ້ນແລ້ວ

ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າເຮົານີ້ແທລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ ແລະຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດຕາມໃຈຊອບ ແຕ່
ພຣະບິດາໄດ້ຊົງສອນເຮົາຢ່າງໃດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນັ້ນ

- 29 ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງປະເຮົາໄວ້ໃຫ້ຢູ່ຜູ້ດຽວ ເພາະວ່າເຮົາເຮັດຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຢູ່ສເມີ”
- 30 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານັ້ນມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ເປັນອິສຣະ

True Disciples

- 31 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ພວກຍິວທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ ພວກທ່ານກໍເປັນສາວິກແທ້ຂອງເຮົາ
- 32 ແລ້ວພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະຄວາມຈິງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິສຣະ”
- 33 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ພວກທ່ານຈະເປັນອິສຣະ”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເຄີຍເຮັດການຜິດບາບກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມບາບ
- 35 ຂ້ອຍຂ້າບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄົວເຮືອນຕລອດໄປ ແຕ່ບຸດກໍຕັ້ງຢູ່ຕລອດໄປ
- 36 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພຣະບຸດຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເປັນອິສຣະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນອິສຣະແທ້ຈິງ
- 37 ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແຕ່ພວກທ່ານຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເສັງ ເພາະວ່າຄໍາສອນຂອງເຮົາບໍ່ເຂົ້າສູ່ໃຈຂອງພວກທ່ານ
- 38 ເຮົາເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນເມື່ອຢູ່ກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຝ່າຍພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຈາກພໍ່ຂອງທ່ານ”

ພຣະເຢຊູ ແລະອັບຣາຮາມ

Jesus and Abraham

- 39 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ອັບຣາຮາມເປັນພໍ່ຂອງພວກເຮົາ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມແລ້ວ ທ່ານກໍຈະເຮັດສິ່ງທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດ
- 40 ແຕ່ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຫາໂອກາດຈະຂ້າເຮົາ ຜູ້ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ການຢ່າງນີ້ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດ
- 41 ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກທ່ານເຮັດ” ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກການຫລິ້ນຊື້ພວກເຮົາມີບິດາອົງດຽວຄືພຣະເຈົ້າ”
- 42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ທ່ານກໍຈະຮັກເຮົາ ເພາະເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະມາເຖິງທີ່ນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕາມໃຈຊອບຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 43 ເຫດສັນໃດພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເພາະພວກທ່ານຫົນຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້
- 44 ທ່ານທັງຫລາຍມາຈາກພໍ່ຂອງທ່ານຄືມານ ພວກທ່ານມີໃຈຢາກເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາຂອງພໍ່ທ່ານ ມັນເປັນຜູ້ຂ້າຄົນຕັ້ງແຕ່ເດີມມາແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ເພາະໃນຕົວມັນບໍ່ມີຄວາມຈິງ ເມື່ອມັນເວົ້າຕົວະມັນກໍເວົ້າຕາມສັນດານຂອງມັນເອງ ເພາະເປັນຜູ້ຕົວະແລະເປັນພໍ່ຂອງການຕົວະ
- 45 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອເຮົາ ເພາະຝ່າຍເຮົາກໍກ່າວຄວາມຈິງ

- 46 ໃນພວກທ່ານມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ຍິນຍັນໄດ້ວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດ ຖ້າເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອເຮົາ
- 47 ຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍຍອມຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຟັງ”

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຢູ່ກ່ອນອັບຣາຮາມ

- 48 ພວກຍິວທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ທີ່ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ຕົວເປັນໂທຊາມາເຣັງແລະມີຜີສິງຢູ່ນັ້ນບໍ່ຈິງຫລື”
- 49 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບໍ່ມີຜີສິງ ແຕ່ເຮົາຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່ານໝິ່ນປມາດເຮົາ
- 50 ສ່ວນເຮົາບໍ່ໄດ້ຊອກຫາກຽດສຳລັບເຮົາເອງ ແຕ່ມີຜູ້ຫາໃຫ້ ແລະພຣະອົງນັ້ນກໍຊົງພິພາກສາ
- 51 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຖືຮັກສາຄຳສອນຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍຈັກເທື່ອ”
- 52 ພວກຍິວທູນພຣະອົງວ່າ, “ດຽວນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຕົວມີຜີສິງຢູ່ ອັບຣາຮາມກໍຕາຍໄປແລ້ວ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນກັນ ແລະຕົວເວົ້າວ່າ “ຖ້າຜູ້ໃດຖືຮັກສາຄຳສອນຂອງເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຮີດຄວາມຕາຍຈັກເທື່ອ”
- 53 ຕົວໃຫຍ່ກວ່າອັບຣາຮາມບິດາຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນຫລື ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນກັນ ຕົວອວດອ້າງວ່າຕົວເປັນຜູ້ໃດອີກ”
- 54 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາໃຫ້ກຽດແກ່ຕົວເຮົາເອງ ກຽດຂອງເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົານັ້ນຄືພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງພວກທ່ານກ່າວວ່າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ
- 55 ພວກທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ ຖ້າເຮົາເວົ້າວ່າເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເຮົາກໍເປັນຄົນຕົວະເໝືອນພວກທ່ານ ແລະເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງແລະຖືຮັກສາພຣະທັມຂອງພຣະອົງ
- 56 ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງພວກທ່ານ ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຈະໄດ້ເຫັນວັນຂອງເຮົາ ທ່ານໄດ້ເຫັນແລ້ວແລະຊົມຊື່ນຍິນດີ”
- 57 ພວກຍິວທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຍຸຕົວຍັງບໍ່ເຖິງຫ້າສິບປີ ຕົວໄດ້ເຫັນອັບຣາຮາມແລ້ວຫລື”
- 58 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ ເຮົານີ້ກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ”
- 59 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຈັບກ້ອນຫີນຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຖືກຊົງບັງໄວ້ ແລ້ວສະເດັດອອກຈາກບໍຣິເວນພຣະວິຫານ

9 ພຣະເຢຊູຊົງໄຜດຄົນນຶ່ງຊຶ່ງຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ

A Man Born Blind Receives Sight

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດໄປຊົງເຫັນຊາຍຄົນນຶ່ງຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ
- 2 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ຄົນນີ້ຫລືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນເຂົາຈຶ່ງເກີດມາຕາບອດ”
- 3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ຫລືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໄດ້ເຮັດບາບ ແຕ່ເກີດມາເພື່ອໃຫ້ພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດໃນຕົວຄົນນີ້
- 4 ເມື່ອຍັງເວັນຢູ່ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງເຮັດພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ເວລາກາງຄືນກໍຈະໄດ້ມາເຖິງ ຄືເວລາທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດເຮັດການໄດ້
- 5 ຕາບໃດເຮົາຍັງຢູ່ໃນໂລກເຮົາກໍເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ”
- 6 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງຖິ້ມນ້ຳລາຍລົງດິນ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ດິນເປັນຕົມດ້ວຍນ້ຳລາຍນັ້ນ ແລ້ວຊົງເອົາຕົມນັ້ນທາຕາຂອງຄົນຕາບອດ

- 7 ກັບທັງຊົງກ່າວຕໍ່ຄົນນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງໄປລ້າງເສ້ງທີ່ສະຊີໂລອາມ (ຊຶ່ງແປວ່າໃຊ້ໄປ) ເຂົາຈຶ່ງໄປລ້າງແລ້ວກັບມາກໍເຫັນຮຸ່ງໄດ້
- 8 ເຫັນສັນນັ້ນພວກຄົນໃກ້ຄຽງ ແລະຄົນທີ່ເຄີຍເຫັນເຂົາເປັນຄົນຂໍທານຢູ່ແຕ່ກ່ອນ ຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ເຄີຍນັ່ງຂໍທານນັ້ນຫລີ”
- 9 ບາງຄົນຕອບວ່າ, “ແມ່ນຄົນນັ້ນແຫລະ” ແຕ່ຄົນອື່ນກໍວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເຂົາເໝືອນຄົນນັ້ນ” ສ່ວນຄົນນັ້ນເອງກໍບອກວ່າ, “ເຮົານີ້ແມ່ນຄົນນັ້ນແຫລະ”
- 10 ເຂົາຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ ເປັນຢ່າງໃດຕາຂອງເຈົ້າຈຶ່ງມີນອກໄດ້”
- 11 ຄົນນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ, “ຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າເຢຊູໄດ້ເຮັດຂີ້ຕົມທາຕາຂອງເຮົາ ແລ້ວບອກເຮົາວ່າ “ຈົ່ງໄປລ້າງທີ່ສະຊີໂລອາມ” ເຮົາຈຶ່ງໄປລ້າງແລ້ວກໍໄດ້ເຫັນຮຸ່ງມາ”
- 12 ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ຮູ້”

ພວກຟາຣີຊາຍສອບຖາມເລື່ອງການຊົງໂຜດຄົນຕາບອດ

The Pharisees Investigate the Healing

- 13 ເຂົາຈຶ່ງພາຄົນທີ່ຕາບອດແຕ່ກ່ອນນັ້ນໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍ
- 14 ອັນນຶ່ງ, ວັນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດຕົມເປີດຕາຄົນນີ້ແມ່ນວັນຊະບາໂຕ
- 15 ເຫດສັນນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງໄດ້ຖາມຜູ້ນັ້ນເໝືອນກັນວ່າ ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງເຫັນຮຸ່ງໄດ້ ສ່ວນຜູ້ນັ້ນໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, “ທ່ານໄດ້ເອົາຂີ້ຕົມທາຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄປລ້າງຈຶ່ງເຫັນຮຸ່ງໄດ້”
- 16 ເຫດສັນນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍລາງຄົນເວົ້າວ່າ, “ຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າເພາະທ່ານບໍ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ” ແຕ່ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ, “ຄົນບາບຈະເຮັດໝາຍສໍາຄັນແນວນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ” ແລະເຂົາກໍແຕກແຍກບໍ່ຖືກຕ້ອງກັນ
- 17 ເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົນຕາບອດອີກວ່າ, “ເຈົ້າເດ, ເຈົ້າເວົ້າຢ່າງໃດເລື່ອງຄົນນັ້ນໃນການທີ່ທ່ານໄດ້ເປີດຕາຂອງເຈົ້າ” ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, “ທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
- 18 ຝ່າຍພວກຍິວບໍ່ເຊື່ອວ່າຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຕາບອດແລະກັບເຫັນຮຸ່ງໄດ້ ຈົນເຂົາໄດ້ເອີ້ນພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນມາ
- 19 ແລ້ວຖາມວ່າ, “ຊາຍຄົນນີ້ເປັນລູກຂອງໝູ່ເຈົ້າຫລື ທີ່ໝູ່ເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນຄົນຕາບອດແຕ່ກໍເນີດມາ ເປັນຢ່າງໃດດຽວນີ້ເຂົາຈຶ່ງເຫັນໄດ້”
- 20 ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ນີ້ເປັນລູກຂອງຂ້ານ້ອຍແລະຮູ້ວ່າເຂົາເປັນຕາບອດແຕ່ກໍເນີດແຕ່ທີ່ເຂົາເຫັນຮຸ່ງໄດ້ດຽວນີ້ນັ້ນ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຜູ້ໃດໄດ້ເປີດຕາຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຖາມເຂົາເອງ ອາຍຸເຂົາກໍພົ້ນກະສຽນແລ້ວ ເຂົາຄົງເວົ້າເລື່ອງຕົນເອງໄດ້”
- 22 ທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນເວົ້າດັ່ງນີ້ກໍເພາະເຂົາຍ້ານພວກຍິວ ດ້ວຍວ່າພວກຍິວຕົກລົງກັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍອມຮັບຜູ້ນັ້ນເປັນພຣະຄຣິດ ຈະຕ້ອງຖືກໂລ່ອອກຈາກໂຮງທັມມະເທສນາ
- 23 ເພາະສັນນັ້ນພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ຈົ່ງຖາມເຂົາເອງເພາະອາຍຸເຂົາກໍພົ້ນກະສຽນແລ້ວ”
- 24 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຕາບອດນັ້ນມາເປັນເທື່ອທີສອງ ແລະບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຄົນບາບ”
- 25 ເຂົາຕອບວ່າ, “ທ່ານເປັນຄົນບາບຫລືບໍ່ເປັນ ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແຕ່ສິ່ງດຽວວ່າ ຄືແຕ່ກ່ອນຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຕາບອດ ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນໄດ້ແລ້ວ”
- 26 ເຂົາຈຶ່ງຖາມອີກວ່າ, “ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຮັດຢ່າງໃດໃຫ້ເຈົ້າແດ່ ແລະໄດ້ເປີດຕາຂອງເຈົ້າຢ່າງໃດ”
- 27 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ ແລະທ່ານບໍ່ຟັງ ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງມີໃຈຢາກຟັງອີກຢາກເປັນສິດຂອງທ່ານເໝືອນກັນຫລີ”

- 28 ເຂົາຈຶ່ງເຍີ້ຍຄົນນັ້ນວ່າ, “ມືງນັ້ນແຫລະ, ເປັນສິດຂອງມັນ ແຕ່ພວກເຮົານີ້ເປັນສິດຂອງໂມເຊ
- 29 ຝ່າຍພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ແຕ່ຄົນນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາແຕ່ໃສ”
- 30 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບເຂົາວ່າ, “ນີ້ກໍເປັນໜ້າປລາດແທ້ ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານຜູ້ນັ້ນມາແຕ່ໃສ ແຕ່ທ່ານຍັງໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 31 ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຟັງຄົນບາບ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຍ່າເກງພຣະເຈົ້າແລະເຮັດໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງພຣະອົງກໍຊົງຟັງຜູ້ນັ້ນ
- 32 ຕັ້ງແຕ່ເດີມມີໂລກມາ ບໍ່ທ່ອນໄດ້ຍິນວ່າມີຜູ້ໃດໄດ້ເປີດຕາຂອງຄົນທີ່ເປັນຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ
- 33 ຖ້າທ່ານຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ກໍບໍ່ສາມາດຈະເຮັດສິ່ງໃດໄດ້”
- 34 ເຂົາໄດ້ກ່າວຕອບຄົນນັ້ນວ່າ, “ມືງເກີດມາໃນການບາບທັງນັ້ນ ແລະມືງຈະມາສອນພວກເຮົາຫລີ”

ຄວາມບອດຂອງວິນຍານຈິດ

Spiritual Blindness

- 35 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງໄລ່ຄົນນັ້ນອອກເສັງ ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນວ່າເຂົາໄດ້ໄລ່ຄົນນັ້ນອອກແລ້ວ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງພົບເຂົາຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ວາງໃຈໃນບຸດມະນຸດຫລີ”
- 36 ຊາຍຄົນນັ້ນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ບຸດມະນຸດນັ້ນຄືຜູ້ໃດ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະວາງໃຈໃນທ່ານ”
- 37 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ເຫັນທ່ານແລ້ວ ຄືຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ທີ່ກຳລັງເວົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ”
- 38 ເຂົາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍວາງໃຈເຊື່ອແລ້ວ” ເຂົາຈຶ່ງຂາບລົງໄຫວ້ພຣະອົງ
- 39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ມາໃນໂລກນີ້ສຳລັບການພິພາກສາ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຫັນຈະໄດ້ເຫັນ ແລະເພື່ອຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຫັນແລ້ວຈະກາຍເປັນຕາບອດ”
- 40 ແລະເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍບາງຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ, “ຝ່າຍພວກເຮົາເດ, ກໍເປັນຕາບອດເໝືອນກັນຫລີ”
- 41 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຖ້າພວກທ່ານເປັນຄົນຕາບອດພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ “ເຮົາເຫັນຢູ່” ເຫັນສັນນັ້ນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງຍັງມີຢູ່”

10 ຄຳອຸປະມາເຮືອງຄອກແກະ

Jesus the Good Shepherd

- 1 “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄອກແກະທາງປະຕູ ແຕ່ປີນເຂົ້າໄປທາງອື່ນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຂະໂມຍແລະໂຈນ
- 2 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າທາງປະຕູກໍເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ
- 3 ນາຍປະຕູກໍໄຂປະຕູໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ແລະຝູງແກະກໍຍອມຟັງສຽງຂອງທ່ານ ແລະທ່ານເອີ້ນແກະຂອງຕົນຕາມຊື່ແລະພາເຂົາອອກໄປ
- 4 ເມື່ອທ່ານໃຫ້ແກະຂອງຕົນອອກໄປພົດແລ້ວ ທ່ານກໍນຳໜ້າເຂົາໄປ ແລະຝູງແກະກໍຕາມທ່ານໄປເພາະເຂົາຮູ້ຈັກສຽງຂອງທ່ານ
- 5 ສ່ວນຄົນຕ່າງໜ້າ, ຝູງແກະຈະບໍ່ຕາມໄປ ມີແຕ່ຈະໜີຈາກຄົນນັ້ນເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກສຽງຂອງຄົນຕ່າງໜ້ານັ້ນ”
- 6 ຄຳປຽບທຽບນີ້ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ

- 7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຮົານີ້ແທລະ, ເປັນປະຕູຂອງແກະທັງຫລາຍ
- 8 ບັນດາຜູ້ທີ່ມາກ່ອນເຮົານັ້ນກໍເປັນຂະໂມຍແລະໂຈນ ແຕ່ຜູ້ແກະບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາ
- 9 ເຮົານີ້ແທລະ, ເປັນປະຕູ ຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າທາງເຮົາຜູ້ນັ້ນຈະພົ້ນ ແລ້ວຈະເຂົ້າອອກທັງຈະພົບອາຫານ
- 10 ຂະໂມຍມາກຳພຽງແຕ່ຈະລັກ ຈະຂ້າ ແລະທຳລາຍເທົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດ ແລະຈະໄດ້ຢ່າງຄົບ
ບໍລິບູນ
- 11 ເຮົານີ້ແທລະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນຍອມສລະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອຜູ້ແກະ
- 12 ຜູ້ທີ່ຮັບຈ້າງບໍ່ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະຜູ້ແກະບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນໝາໂນຜູ້ນັ້ນກໍປະຖິ້ມຜູ້ແກະປົບໜີໄປ ໝາໂນ
ກໍຄາບຍາດເອົາແກະໄປເສັງ ແລະເຮັດໃຫ້ຜູ້ແກະແຕກຊະກັນໄປ
- 13 ຄົນນັ້ນໜີກໍເພາະເປັນຜູ້ຮັບຈ້າງ ແລະບໍ່ເປັນຫວງນຳຜູ້ແກະ
- 14 ເຮົານີ້ແທລະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ເຮົາຮູ້ຈັກແກະຂອງເຮົາ ແລະແກະຂອງເຮົາກໍຮູ້ຈັກເຮົາ
- 15 ເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາຂອງຮູ້ຈັກເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ແລະຊີວິດຂອງເຮົາ ເຮົາກໍສລະເພື່ອແກະ
- 16 ແກະອື່ນອີກທີ່ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຄອກນີ້ເຮົາກໍມີຢູ່ ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນກັນ ແລະເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ
ແລ້ວຈະຮວມເປັນຜູ້ດຽວ ແລະມີຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ
- 17 ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະບິດາຈຶ່ງຊົງຮັກເຮົາ ເພາະເຮົາສລະຊີວິດຂອງເຮົາເພື່ອຈະຮັບຊີວິດນັ້ນຄືນອີກ
- 18 ບໍ່ມີຜູ້ຍາດເອົາຊີວິດໄປຈາກເຮົາ ແຕ່ເຮົາສລະຊີວິດດ້ວຍໃຈສັມັກຂອງເຮົາເອງ ເຮົາມີສິດທີ່ຈະສລະຊີວິດນັ້ນແລະມີ
ສິດທີ່ຈະຮັບຄືນອີກ ຄຳສັ່ງນີ້ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ”
- 19 ເພາະດ້ວຍຂໍ້ຄວາມນີ້ພວກຍິວຈຶ່ງເກີດແຕກແຍກບໍ່ຖືກຕ້ອງກັນອີກ
- 20 ມີຫລາຍຄົນໃນພວກນັ້ນເວົ້າວ່າ, “ມັນມີຜິສິງຢູ່ແລະເປັນບ້າແລ້ວ ຟັງມັນເຮັດຫຍັງ”
- 21 ພວກອື່ນກໍເວົ້າວ່າ, “ຄຳນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງຄົນທີ່ມີຜິສິງ ຜິຈະເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດໄດ້ຫລື”

ພວກຍິວປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູ

Jesus Is Rejected by the Jews

- 22 ເວລານັ້ນເປັນເທສການສລອງພຣະວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 23 ເປັນຣະດູຫາວ ສ່ວນພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດໄປມາໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານທີ່ລະບຽງຂອງໂຊໂລໂມນ
- 24 ພວກຍິວກໍພາກັນມາລ້ອມພຣະອົງແລ້ວທູນວ່າ, “ຈະໃຫ້ພວກເຮົາສິງສັຍຢູ່ເທິງປານໃດ ຖ້າທ່ານເປັນພຣະຄຣິດຈຶ່ງ
ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຄຳເສັງ”
- 25 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ແລະພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອ ກິຈການທີ່ເຮົານີ້ເຮັດໃນພຣະ
ນາມ ພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາ
- 26 ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອເພາະພວກທ່ານບໍ່ເປັນແຕ່ຜູ້ແກະຂອງເຮົາ
- 27 ແກະຂອງເຮົາບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະເຮົາກໍຮູ້ຈັກຜູ້ແກະນັ້ນແລະເຂົາຕາມເຮົາໄປ
- 28 ຝ່າຍເຮົາກໍປະທານຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໃຫ້ແກ່ແກະນັ້ນ ແລະເຂົາຈະບໍ່ຈົບຫາຍຈັກເທື່ອ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍາດເຂົາ
ອອກຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້
- 29 ອັນທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ເຮົານັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າສັພທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະອາດຍາດອັນນັ້ນອອກ
ຈາກພຣະທັດພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້”
- 30 ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ”
- 31 ພວກຍິວກໍຍົກເອົາກ້ອນຫີນມາອີກຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ

- 32 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເຫັນການດີຫລາຍປະການທີ່ມາຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເພາະເຫດຂໍ້ໃດໃນການດີທັງຫລາຍນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງຈະຄວາງກ້ອນຫີນໃສ່ເຮົາ”
- 33 ພວກຍິວທູນພຣະອົງວ່າ, “ທີ່ພວກເຮົາຈະຄວາງກ້ອນຫີນໃສ່ເຈົ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການດີ ແຕ່ເພາະຄວາມໝັ້ນປະມາດພຣະເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າເປັນພຽງແຕ່ມະນຸດແຕ່ຕັ້ງຕົວເປັນພຣະເຈົ້າ”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ໃນພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານທັງຫລາຍມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ “ຝ່າຍເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນພຣະ”
- 35 ຖ້າພຣະອົງຊົງເອີ້ນຜູ້ຮັບພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເຂົາເປັນພຣະ (ພຣະຄັມພິນັ້ນຈະຖືກລົບລ້າງເສັງບໍ່ໄດ້)
- 36 ທ່ານທັງຫລາຍຈະກ່າວຫາທ່ານຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຊົງຕັ້ງໄວ້ແລະຊົງໃຊ້ເຂົ້າມາໃນໂລກວ່າ “ເຈົ້າກ່າວໝັ້ນປະມາດພຣະເຈົ້າ” ເພາະເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ” ຢ່າງນັ້ນຫລື
- 37 ຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດພຣະຣາຊກິຈພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍຢ່າໄດ້ເຊື່ອເຮົາ
- 38 ແຕ່ຖ້າເຮົາເຮັດພຣະຣາຊກິຈນັ້ນ ເຖິງວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອເຮົາກໍຈຶ່ງເຊື່ອພຣະຣາຊກິຈນັ້ນ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາແລະເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ”
- 39 ເຫດສັນນີ້ເຂົາຈຶ່ງພຍາຍາມຈັບພຣະອົງອີກ ແຕ່ພຣະອົງກໍສະເດັດໜີພົ້ນຈາກມືຂອງເຂົາໄປໄດ້
- 40 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍດາເນອີກ ໄປເຖິງບ່ອນໂຢຮັນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ແລະພຣະອົງກໍປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 41 ມີຫລາຍຄົນໄດ້ພາກັນມາຫາພຣະອົງແລະກ່າວວ່າ, “ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນຈັກຢ່າງ ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢຮັນກ່າວເຖິງທ່ານຜູ້ນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງທັງໝົດ”
- 42 ໃນທີ່ນັ້ນມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

11 ລາຊະໂຣສັນຊີວິດ

The Death of Lazarus

- 1 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ລາຊະໂຣກຳລັງປ່ວຍຢູ່ທີ່ບ້ານເບັດທາເນັງ ຄືບ້ານຂອງນາງມາຣີອາແລະມາທາສອງເອື້ອຍນ້ອງ
- 2 ແມ່ນນາງມາຣີອາຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມລົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຊ້ຜົມຂອງຕົນເຊັດພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ລາຊະໂຣຜູ້ທີ່ປ່ວຍຢູ່ນັ້ນກໍເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຍິງຜູ້ນີ້
- 3 ເອື້ອຍທັງສອງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຝົ້າພຣະເຊຊູທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ທີ່ທ່ານຮັກແພງນັ້ນກໍກຳລັງປ່ວຍຢູ່”
- 4 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ການປ່ວຍນີ້ບໍ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດອກ ແຕ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດເພາະການປ່ວຍນີ້”
- 5 ສ່ວນພຣະເຢຊູກໍຊົງຮັກມາທາແລະນ້ອງສາວຂອງນາງກັບລາຊະໂຣ
- 6 ຄັນພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນວ່າລາຊະໂຣປ່ວຍຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພັກຢູ່ໃນບ່ອນພຣະອົງຊົງຢູ່ນັ້ນອີກສອງວັນ
- 7 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກວ່າ, “ພວກເຮົາພາກັນເຂົ້າໄປໃນແຂວງຢູດາຍອີກເທື່ອ”
- 8 ພວກສາວິກໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ເມື່ອບໍ່ເທິງນີ້ພວກຍິວທາໂອກາດເອົາຫີນຄວາງໃສ່ທ່ານໃຫ້ຕາຍແລ້ວທ່ານຍັງຈະກັບໄປທີ່ນັ້ນອີກຫລື”
- 9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ວັນນີ້ມີສິບສອງຊົ່ວໂມງບໍ່ແມ່ນຫລື ຖ້າຄົນໃດຫາກຍ່າງໄປໃນເວລາກາງເວັນກໍຈະບໍ່ຊຸມສະດຸດ ເພາະວ່າທ່ານເຫັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກນີ້
- 10 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຫາກຍ່າງໄປໃນເວລາກາງຄືນກໍຈະຊຸມສະດຸດ ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ມີຄວາມສວ່າງໃນຕົວ”
- 11 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍຊົງບອກພວກສາວິກວ່າ, “ລາຊະໂຣເພື່ອນຂອງເຮົາກໍຫລັບໄປແລ້ວ ແຕ່ເຮົາໄປເພື່ອຈະປຸກເຂົາໃຫ້ຕື່ນ”

- 12 ພວກສາວິກຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, “ຖ້າຜູ້ປ່ວຍນອນຫລັບ ເຂົາກໍຄົງຈະດີປ່ວຍ”
- 13 ສ່ວນພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງການຕາຍຂອງລາຊະໂຣ ແຕ່ພວກສາວິກຄິດວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງການນອນຫລັບໃຫ້ຫາຍເມື່ອຍ
- 14 ເຫດສັນນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາໂດຍແຈ້ງວ່າ, “ລາຊະໂຣຕາຍແລ້ວ
- 15 ເຮົາຍິນດີທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະເຫັນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອ ພວກເຮົາພາກັນໄປຫາເຂົາເທາະ”
- 16 ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຜດ ໄດ້ເວົ້າກັບເພື່ອນສາວິກວ່າ, “ພວກເຮົາພາກັນໄປເໝືອນກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ຕາຍດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ”

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນເຫດໃຫ້ຄົນມາທັງຊົງເປັນຊີວິດ

Jesus the Resurrection and the Life

- 17 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງກໍຊົງເຫັນວ່າ ລາຊະໂຣຢູ່ໃນອຸບໂມງຝັງສົບໄດ້ສີ່ວັນແລ້ວ
- 18 ອັນນຶ່ງ, ບ້ານເບັດທາເນັງນັ້ນຢູ່ໄກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມປະມານພັນຫ້າຮ້ອຍວາ
- 19 ພວກຍິວຫລາຍຄົນໄດ້ມາຫານາງມາທາ ແລະມາຮີອາ ເພື່ອເລົ່າໂລມໃຈເຂົາເມື່ອງດ້ວຍນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ
- 20 ເມື່ອມາທາໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກໍາລັງສະເດັດມາ ນາງກໍອອກໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ແຕ່ສ່ວນມາຮີອານັ້ນນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ
- 21 ນາງມາທາທູນພຣະເຢຊູວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນັ້ນນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ
- 22 ແຕ່ບັດນີ້ກໍດີ, ຂ້ານ້ອຍຊາບວ່າສິ່ງໃດໆທີ່ທ່ານຈະທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດປະທານແກ່ທ່ານ
- 23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, “ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຄືນມາອີກ”
- 24 ນາງມາທາທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍກໍຊາບແລ້ວວ່າ ເຂົາຈະເປັນຄືນມາອີກໃນເວລາຄືນມາເມື່ອວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ”
- 25 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄືນມາ ທັງເປັນຊີວິດ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນເຮົາ ເຖິງແມ່ນວ່າຕາຍໄປແລ້ວກໍຍັງຈະມີຊີວິດຢູ່
- 26 ແລະທຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ແລະວາງໃຈເຊື່ອຢູ່ໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍຈັກເທື່ອ ເຈົ້າເຊື່ອຂໍ້ນີ້ຫລື”
- 27 ມາທາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຊື່ອຢູ່ແລ້ວ ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າທ່ານເປັນພຣະຄຣິດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຕ້ອງສະເດັດມາໃນໂລກ”

ພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັນແສງ

Jesus Weeps

- 28 ເມື່ອທູນດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງຈຶ່ງກັບໄປເອີ້ນມາຮີອານ້ອງສາວຂອງຕົນໂດຍເວົ້າຄ່ອຍໆວ່າ, “ອາຈານມາແລ້ວແລະເອີ້ນຫາເຈົ້າ”
- 29 ຄັນມາຮີອາໄດ້ຍິນແລ້ວນາງກໍລຸກຂຶ້ນໂລດໄປເຝົ້າພຣະອົງ
- 30 ສ່ວນພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບ້ານ ແຕ່ຍັງປະທັບຢູ່ບ່ອນທີ່ມາທາໄດ້ພົບພຣະອົງນັ້ນ
- 31 ເມື່ອພວກຍິວທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນກັບມາຮີອາກໍາລັງເລົ່າໂລມນາງຢູ່ ໄດ້ເຫັນມາຮີອາຟ້າວລຸກຂຶ້ນອອກໄປ ເຂົາຈຶ່ງຕາມໄປນຶກວ່ານາງຈະໄປຍັງອຸບໂມງເພື່ອຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 32 ຄັນນາງມາເຖິງບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ແລະເຫັນພຣະອົງແລ້ວ ຈຶ່ງຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນັ້ນນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ”

- 33 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນາງຮ້ອງໄທ້ ແລະພວກຍິວທີ່ມາກັບນາງກຳລັງຮ້ອງໄທ້ເໝືອນກັນ ພຣະອົງກໍຊົງວຸ້ນວາຍແລະຊົງສະເຫຼີອນພຣະທັຍ
- 34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “ໄດ້ເອົາສົບໄປໄວ້ທີ່ໃດ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເຊີນມາເບິ່ງແມ່”
- 35 ສ່ວນພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັນແສງ
- 36 ພວກຍິວຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ເບິ່ງດູ, ທ່ານຮັກລາວພຽງໃດໜີ້”
- 37 ແຕ່ລາງຄົນເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ໄດ້ເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດນັ້ນ ແລ້ວຈະເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ບໍ່ຕາຍບໍ່ໄດ້ຫລີ”

ຊົງບັນດານໃຫ້ລາຊະໂຮເປັນຄົນມາ

Jesus Raises Lazarus to Life

- 38 ພຣະເຢຊູຊົງສະເຫຼີອນພຣະທັຍອີກຈຶ່ງສະເດັດມາເຖິງອຸບໂມງຝັງສົບ ອຸບໂມງນັ້ນເປັນຖ້ຳມິຫິນກ້ອນນຶ່ງວາງອັດປາກໄວ້
- 39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຍົກຫິນອອກເສັງ” ມາທາເອື້ອຍຂອງຜູ້ຕາຍນັ້ນທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ປານນີ້ສົບມີກິ່ນເໝັນແລ້ວ ເພາະເຂົາຕາຍໄດ້ສີ່ວັນແລ້ວ”
- 40 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລີວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຄົງຈະໄດ້ເຫັນສະງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 41 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຍົກຫິນອອກ ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເຄີຍພຣະພັກຂຶ້ນໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້າພຣະອົງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງໂຜດຟັງຂ້າພຣະອົງ
- 42 ຂ້າພຣະອົງຊາບວ່າພຣະອົງຊົງຟັງຂ້າພຣະອົງຢູ່ສເມີ ແຕ່ທີ່ຂ້າພຣະອົງເວົ້າຢ່າງນີ້ກໍເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍືນອ້ອມຢູ່ນີ້ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະອົງແຫລະ, ທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ”
- 43 ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງເບິ່ງພຣະສຸຣະສຽງວ່າ, “ລາຊະໂຮເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາເສັງ”
- 44 ຜູ້ຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກມາ ມີຜ້າພັນຕີນແລະມີ ແລະມີຜ້າປົກໜ້າໄວ້ ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງແກ້ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປເສັງ”

ການປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

The Plot to Kill Jesus

(ມທ 26:1-5; ມຮກ 14:1-2; ລກ 22:1-2)

- 45 ເຫດສັນນັ້ນພວກຍິວຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາຫາມາຣິອາແລະໄດ້ເຫັນການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດນັ້ນ ກໍວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ
- 46 ແຕ່ລາງຄົນໃນພວກເຂົານັ້ນໄດ້ໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍ ເລົ່າເລື່ອງການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດນັ້ນໃຫ້ເຂົາຟັງ
- 47 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງເອີ້ນສະມາຊິກສະພາມາປະຊຸມໂດຍກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນຫລາຍປະການ
- 48 ຖ້າເຮົາປະປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຮັດຢູ່ຢ່າງນີ້ ຄົນທັງຫລາຍກໍຈະເຊື່ອຖືເຂົາ ແລ້ວພວກໂຣມກໍຈະມາທຳລາຍພຣະວິຫານທັງປະເທດຊາດຂອງເຮົາ”
- 49 ແຕ່ມີຜູ້ນຶ່ງໃນພວກເຂົາຊື່ກາຍະຟາ ເປັນມະຫາປະໂຮທິດປະຈຳການໃນປີນັ້ນ ໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງ
- 50 ແລະບໍ່ຄິດເຫັນວ່າມັນຈະເປັນປໂຍດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຖ້າຈະໃຫ້ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍ ແທນທີ່ຈະໃຫ້ທັງປະເທດຊາດຈົບຫາຍ”

- 51 ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຄຳນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍລຳພັງຂອງຕົນເອງ ແຕ່ເພາະທ່ານເປັນມະຫາປະໂຫຍດໃນປີນັ້ນ ຈຶ່ງທຳນວາຍໄວ້ກ່ອນວ່າພຣະເຢຊູຈະສິ້ນພຣະຊົນຕາງປະເທດຊາດ
- 52 ແລະບໍ່ແມ່ນແທນປະເທດຊາດຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອຮວບຮວມບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ແຕກຊະກັນໄປແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັນ
- 53 ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາເຂົາໄດ້ວາງແຜນການຈະຂ້າພຣະອົງເສັງ
- 54 ເພາະເຫດນັ້ນພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປມາໃນຖ້ຳມາກາງພວກຍິງໂດຍເປີດເຜີຍອີກ ແຕ່ໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງທ້ອງຖິ່ນຢູ່ໃກ້ຢ່າເຖິງເມືອງນຶ່ງຊື່ເອຟຣາອິມ ແລະປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວິກ
- 55 ອັນນຶ່ງ, ໃກ້ຈະເຖິງເທສການປັສຄາຂອງຊາດຍິວແລ້ວ ຫລາຍຄົນໄດ້ອອກຈາກບ້ານເມືອງທົ່ວປະເທດ ຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກ່ອນປັສຄາເພື່ອຈະຂ້າຮະຕົວ
- 56 ເຂົາກຳລັງຕິດຕາມຊອກຫາພຣະເຢຊູ ແລະເມື່ອເຂົາຍືນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດ ທ່ານຈະບໍ່ມາໃນງານເທສການນີ້ຕໍ່?”
- 57 ຝ່າຍພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໄວ້ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ໃສ ໃຫ້ມາບອກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ໄປຈັບພຣະອົງ

12 ມາຣີອາເອົານ້ຳມັນຫອມສົງພຣະບາດທີ່ເປັດທາເນັງ

Mary Anoints Jesus

(ມທ 26:6-13; ມຣກ 14:3-9)

- 1 ກ່ອນເທສການປັສຄາທຶກວັນ ພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງບ້ານເປັດທາເນັງ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງລາຊະໂຣ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ
- 2 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງເພື່ອພຣະອົງ ມາທາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນໂຕະອາຫານ ຝ່າຍລາຊະໂຣກໍເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ຮ່ວມຮັບປະທານກັບພຣະອົງ
- 3 ນາງມາຣີອາໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມລິຕຣານຶ່ງຊຶ່ງມີຣາຄາແພງມາສົງພຣະບາດພຣະເຢຊູ ແລ້ວໃຊ້ຜົມຂອງຕົນເຊັດພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ຈົນທົ່ວເຮືອນນັ້ນຫອມກຸ້ມດ້ວຍກິ່ນນ້ຳມັນນັ້ນ
- 4 ແຕ່ສາວິກຄົນນຶ່ງຂອງພຣະອົງຊື່ ຢູດາອິສະກາຣິອິດ (ຄືຜູ້ທີ່ຈະທໍຣະຍົດພຣະອົງ) ໄດ້ກ່າວວ່າ,
- 5 “ເຫດໃດຈຶ່ງບໍ່ຂາຍນ້ຳມັນນີ້ຕໍ່ຣາຄາສາມຮ້ອຍເດນາຣີອິນ ແລ້ວແຈກໃຫ້ຄົນຍາກຈົນ?”
- 6 ເຂົາເວົ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພາະເຂົາເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄົນຍາກຈົນ ແຕ່ເພາະເຂົາເປັນຂະໂມຍແລະເປັນຜູ້ຖືຖົງເງິນ ແລະເຄີຍບຸງດັບງເອົາເງິນທີ່ຢູ່ໃນຖົງນັ້ນ
- 7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຊ່າງນາງເທາະ ໃຫ້ນາງຮັກສາສິ່ງນີ້ໄວ້ສຳລັບວັນຝັງສົບຂອງເຮົາ
- 8 ດ້ວຍວ່າຄົນຍາກຈົນມີຢູ່ກັບພວກທ່ານສເມີ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ບໍ່ຢູ່ກັບທ່ານສເມີ”

ການປອງຮ້າຍລາຊະໂຣ

The Plot to Kill Lazarus

- 9 ຝ່າຍພວກຍິງຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ພາກັນມາບໍ່ແມ່ນເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ປະການນຶ່ງ, ຢາກເຫັນລາຊະໂຣ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍນັ້ນ
- 10 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ຈຶ່ງປຶກສາກັນເພື່ອຈະຂ້າລາຊະໂຣເໝືອນກັນ
- 11 ເພາະລາຊະໂຣເປັນຕົ້ນເຫດເຮັດໃຫ້ຄົນຍິວຫລາຍຄົນອອກຈາກພວກເຂົາໄປເຊື່ອຖືພຣະເຢຊູ

ສະເດັດເຂົ້າກຸງຢ່າງມີຊັຍ

Jesus' Triumphant Entry into Jerusalem

(ມທ 21:1-11; ມຣກ 11:1-11; ລກ 19:28-40)

- 12 ວັນໜ້າມາປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍທີ່ໄດ້ມາໃນງານເທສການນັ້ນ ໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 13 ເຂົາກໍພາກັນຖືກ້ານຕານອອກໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ໂຮ່ຮ້ອງວ່າ, “ໂຮ່ຊັນນາ, ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ສະເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະມະຫາກະສັດຂອງຊາດອິສຣາເອນ ຊຶ່ງພຣະຈະເຣີນ“
- 14 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງພົບລໍ້ນ້ອຍໂຕນຶ່ງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຂຶ້ນປະທັບລໍ້ນັ້ນ ເໝືອນດັ່ງມີຄໍາຂຽນໄວ້ວ່າ,
- 15 “ບຸດຍິງຂອງຊີໂອນເອີຍ, ຢ່າຮູ້ຢ້ານເທາະ ນີ້ແຫລະ, ມະຫາກະສັດຂອງທ່ານກໍປະທັບລໍ້ນ້ອຍສະເດັດມາ”
- 16 ແຕ່ຫົວທີພວກສາວິກຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຮັບກຽດຕິຍົດແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງລະນຶກໄດ້ວ່າ ມີຄໍາຢ່າງນັ້ນຂຽນໄວ້ເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ ທັງມີຄົນໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນຖວາຍພຣະອົງ
- 17 ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນລາຊະໂຣໃຫ້ອອກມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບ ແລະຊົງບັນດານໃຫ້ເຂົາເປັນຄົນມາຈາກຕາຍນັ້ນ ກໍເປັນພຍານເລື່ອງການເຫລົ່ານັ້ນ
- 18 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ປະຊາຊົນທັງຫລາຍພາກັນອອກໄປຫາພຣະອົງ ກໍເພາະໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຊົງເຮັດໝາຍສໍາຄັນນັ້ນ
- 19 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຫັນຫລືວ່າ ພວກທ່ານເຮັດອັນໃດກໍບໍ່ໄດ້ໂຢດຈັກຢ່າງ ເບິ່ງແມ່, ໝົດທັງໂລກກໍຕິດຕາມມັນໄປ”

ຊາວກຣີກລາງຄົນສແວງຫາພຣະເຢຊູ

Some Greeks Wish to See Jesus

- 20 ໃນໝູ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຂຶ້ນໄປນະມັສການໃນງານເທສການນັ້ນມີຊາວກຣີກແດ່
- 21 ຊາວກຣີກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ໄປຫາຟິລິບ ຊຶ່ງມາຈາກບ້ານເບັດຊາອີດາແຂວງຄາລີເລ ຈຶ່ງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກເຫັນທ່ານເຢຊູແທ້”
- 22 ຟິລິບຈຶ່ງໄປບອກອັນເດອາ ແລ້ວອັນເດອາກັບຟິລິບໄດ້ໄປຫາພຣະເຢຊູ
- 23 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເວລາທີ່ບຸດມະນຸດຕ້ອງຮັບກຽດນັ້ນກໍມາເຖິງແລ້ວ
- 24 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າເມັດເຂົ້າບໍ່ຕົກລົງໃນດິນ ແລະບໍ່ຕາຍໄປກໍຄົງຈະເປັນຢູ່ແຕ່ເມັດດຽວ ແຕ່ຖ້າມັນຕາຍໄປກໍຈະເກີດຜົນຫລາຍ
- 25 ຜູ້ທີ່ຮັກຊີວິດຂອງຕົນກໍຕ້ອງເສັງຊີວິດ ແລະຜູ້ທີ່ຊົງຊີວິດຂອງຕົນໃນໂລກນີ້ ກໍຈະຮັກສາຊີວິດນັ້ນໄວ້ສໍາລັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
- 26 ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດເຮົາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕິດຕາມເຮົາມາ ແລະເຮົາຢູ່ທີ່ໃດ ຜູ້ປະຕິບັດເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເໝືອນກັນ ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດເຮົາ ພຣະບິດາຈະຊົງປະທານກຽດຕິຍົດແກ່ຜູ້ນັ້ນ

ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນ

Jesus Speaks about His Death

- 27 “ບັດນີ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາວຸ້ນວາຍແລະເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າ “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງລອດພົ້ນຈາກຍາມນີ້ທ້ອນ” ຢ່າງນັ້ນຫລື ກໍວ່າບໍ່ໄດ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ມາເຖິງຍາມນີ້ກໍເພື່ອການນີ້ແຫລະ
- 28 ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຮັບກຽດ” ແລ້ວກໍມີພຣະສຸຣະສຽງດັງມາຈາກຟ້າວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຮັບກຽດແລ້ວ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຮັບກຽດອີກ”

- 29 ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍິນຢູ່ຫີນໄດ້ຍິນສຽງນີ້ແລະເວົ້າວ່າ, “ສຽງພ້ຳຮ້ອງ” ຄົນອື່ນໆກໍເວົ້າວ່າ, “ເທວະດາຕົນນຶ່ງໄດ້ສົນທະນາກັບທ່ານ”
- 30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ສຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ແມ່ນສຳລັບເຮົາ ແຕ່ສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນແທລະ
- 31 ບັດນີ້ເຖິງເວລາພິພາກສາໂລກນີ້ ບັດນີ້ຜູ້ປົກຄອງໂລກຈະຖືກກຳຈັດອອກເສັງ
- 32 ຝ່າຍເຮົາ, ເມື່ອຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ ເຮົາກໍຈະຊັກນຳຄົນທັງຫລາຍມາຫາເຮົາ”
- 33 (ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອສະແດງວ່າພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນຢ່າງໃດ)
- 34 ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະບັນຍັດວ່າພຣະຄຣິດຊົງຕັ້ງຢູ່ຕຸລອດໄປເປັນນິດແລ້ວເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າບຸດມະນຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ ບຸດມະນຸດນັ້ນຄືຜູ້ໃດ”
- 35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຄວາມສວ່າງຈະຍັງຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍອີກໜ້ອຍນຶ່ງ ເມື່ອຍັງມີຄວາມສວ່າງຢູ່ກໍຈຶ່ງຍ່າງໄປເທາະ ເພາະຍ້ານວ່າຄວາມມືດຈະຕາມມາທັນພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ທົ່ງໄປມາໃນຄວາມມືດກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນກຳລັງໄປໃສ
- 36 ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຍັງມີຄວາມສວ່າງຢູ່ ຈຶ່ງວາງໃຈເຊື່ອໃນຄວາມສວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນຝ່າຍຄວາມສວ່າງ”

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງພວກຍົວ

The Unbelief of the People

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດອອກຈາກເຂົາໄປລີ້ຕົນເສັງ

- 37 ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໝາຍສຳຄັນຫລາຍປະການຕໍ່ໜ້າເຂົາ ເຂົາກໍຍັງບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ
- 38 ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄຳຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊຶ່ງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຊື່ອສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ປະກາດ ແລະພຣະກອນຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຜູ້ໃດ”
- 39 ສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່ໄດ້ ເພາະເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ອີກວ່າ,
- 40 “ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຕາຂອງເຂົາບອດໄປ ແລະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາແຂງກະດ້າງ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາແລະສັງເກດຮູ້ດ້ວຍໃຈ ແລ້ວຈະກັບໃຈໃຫມ່ແລ້ວເຮົາຈະໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ”
- 41 ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພາະທ່ານໄດ້ເຫັນສະຖ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ກ່າວເຖິງເຮືອງພຣະອົງ
- 42 ເຖິງປານນັ້ນກໍດີຍັງມີເຈົ້ານາຍຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍເພາະຍ້ານພວກຟາຣີຊາຍຈະຂັບໄລ່ເຂົາອອກຈາກໂຮງທັມມະເທສນາ
- 43 ດ້ວຍວ່າເຂົາຮັກກຽດຕິຍົດຈາກມະນຸດຫລາຍກວ່າກຽດຕິຍົດຈາກພຣະເຈົ້າ

ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູເປັນຫລັກພິພາກສາ

Summary of Jesus' Teaching

- 44 ພຣະເຢຊູຊົງເບິ່ງສຽງກ່າວວ່າ, “ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍບໍ່ແມ່ນເຊື່ອໃນເຮົາ ແຕ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 45 ແລະຜູ້ທີ່ເຫັນເຮົາກໍເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 46 ເຮົານີ້ຄືຄວາມສວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມມືດ
- 47 ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ພິພາກສາຜູ້ນັ້ນ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອພິພາກສາໂລກ ແຕ່ມາເພື່ອໂຜດເອົາໂລກໃຫ້ພົ້ນ
- 48 ຜູ້ທີ່ຖືມເຮົາ ແລະບໍ່ຮັບເອົາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາກໍມີສິ່ງທີ່ພິພາກສາຕົນແລ້ວ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນແທລະ, ຈະພິພາກສາຜູ້ນັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ
- 49 ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຕາມລຳພັງໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ຊຶ່ງເຮົາກ່າວແລະເວົ້ານັ້ນ ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ, ພຣະອົງນັ້ນເອງໄດ້ບັນຊາໃຫ້ແກ່ເຮົາ

50 ແລະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ເຫດສັນນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າ ເຮົາກໍເວົ້າຕາມ ທີ່ພຣະບິດາຊົງບັນຊາໄວ້ແກ່ເຮົາ”

13 ພຣະເຢຊູຊົງລ້າງຕີນຂອງພວກສາວົກ

Jesus Washes the Disciples' Feet

- 1 ກ່ອນເຖິງເວລາເທສການປັສຄາ ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າຍາມຂອງຕົນທີ່ຈະສະເດັດຈາກໂລກນີ້ເມື່ອຫາພຣະບິດາເຖິງ ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກພວກຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງຊົງຮັກຈົນເຖິງທີ່ສຸດ
- 2 ຂນະເມື່ອຮັບປະທານອາຫານຢູ່ນັ້ນ (ມານໄດ້ເຂົ້າດິນໃຈຢູ່ດາອິສະກາຣີອິດລູກຂອງຊີໂມນ ໃຫ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ)
- 3 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພຣະບິດາໄດ້ຊົງປະທານສິ່ງທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງຊາບວ່າພຣະອົງສະ ເດັດມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຈະສະເດັດເມື່ອຫາພຣະເຈົ້າ
- 4 ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກການຮັບປະທານອາຫານ ຊົງຖອດເຄື່ອງທົງຊັ້ນນອກອອກວາງໄວ້ ແລະຊົງເອົາຜ້າເຊັດຕົວມາ ຮັດແອວຂອງພຣະອົງ
- 5 ພຣະອົງຊົງຖອກນ້ຳໃສ່ອ່າງແລ້ວຊົງຕັ້ງຕີນລ້າງຕີນຂອງພວກສາວົກ ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າຮັດແອວນັ້ນ
- 6 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເຖິງຊີໂມນເປໂຕ ແລ້ວເຂົາໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະລ້າງຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍ ຫລື”
- 7 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໃນເວລານີ້ທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່ານຈະເຂົ້າໃຈ”
- 8 ເປໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ທ່ານຈະລ້າງຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງທ່ານ ທ່ານຈະມີ ສ່ວນໃນເຮົາບໍ່ໄດ້”
- 9 ຊີໂມນເປໂຕທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຕີນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຂໍ້ລ້າງມືແລະຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍເໝືອນກັນ”
- 10 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, “ຜູ້ທີ່ອາບນ້ຳແລ້ວບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລ້າງຕົວອີກ ລ້າງແຕ່ຕີນເທົ່ານັ້ນ ເພາະສະອາດຫມົດ ທັງຕົວແລ້ວ ພວກທ່ານກໍສະອາດແລ້ວແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ”
- 11 ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າໃຜຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະເຫດນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສະ ອາດທຸກຄົນ”
- 12 ເຫດສັນນີ້ເມື່ອພຣະອົງຊົງລ້າງຕີນຂອງເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງໃສ່ເຄື່ອງທົງຊັ້ນນອກຂອງຕົນອີກ ແລ້ວປະທັບລົງຈຶ່ງ ຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານແລ້ວຫລື
- 13 ທ່ານທັງຫລາຍເອີ້ນເຮົາວ່າອາຈານ ແລະນາຍເຈົ້າ ພວກທ່ານເອີ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເພາະເຮົາເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 14 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຜູ້ເປັນນາຍແລະອາຈານຂອງພວກທ່ານໄດ້ລ້າງຕີນຂອງທ່ານ ພວກທ່ານກໍຄວນລ້າງຕີນຂອງກັນ ແລະກັນເໝືອນກັນ
- 15 ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້ວາງແບບຢ່າງໃຫ້ພວກທ່ານແລ້ວ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເຮັດເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານແລ້ວ
- 16 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ທ່ອນໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ ຜູ້ທີ່ຖືກໃຊ້ໄປບໍ່ທ່ອນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ ໃຊ້ຕົນໄປນັ້ນ
- 17 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລະເຮັດຕາມ ທ່ານກໍເປັນສຸກ
- 18 ເຮົາບໍ່ເວົ້າເຖິງພວກທ່ານທຸກຄົນ ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ແລ້ວ ແຕ່ຕ້ອງເປັນຈິງຕາມຂໍ້ພຣະຄໍາພີທີ່ວ່າ “ຜູ້ທີ່ຮັບປະທານອາຫານຂອງເຮົາກໍຍົກສົ້ນຕີນໃສ່ເຮົາ”
- 19 ແຕ່ເວລາບັດນີ້ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍກ່ອນການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເຮົານີ້ແທລະ, ແມ່ນຜູ້ນັ້ນ

20 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ໃດຮັບຕ້ອນຜູ້ທີ່ເຮົາໃຊ້ໄປກໍຮັບຕ້ອນເຮົາເໝືອນກັນ ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອນເຮົາກໍຮັບຕ້ອນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ”

ຊົງທຳນວາຍວ່າຢູດາຈະມອບພຣະອົງໄວ້

Jesus Foretells His Betrayal

(ມທ 26:21-25; ມຣກ 14:18-19; ລກ 22:21-23)

- 21 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງວັນວາຍໃນພຣະທັຍ ແລະຊົງກ່າວເປັນພຍານວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ເຮົາ”
- 22 ພວກສາວິກກໍມອງເບິ່ງໜ້າກັນແລະສົງສັຍວ່າ ຄົນທີ່ພຣະອົງກ່າວເຖິງນັ້ນຄືຜູ້ໃດ
- 23 ມີສາວິກຄົນນຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ ໄດ້ເນັ້ງກາຍລົງອົງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງ
- 24 ຊີໂມນເປໂຕຈຶ່ງຍົກໜ້າໃສ່ສາວິກຜູ້ນັ້ນກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຖາມວ່າຄົນທີ່ທ່ານເວົ້ານັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ”
- 25 ຂນະທີ່ຍັງອົງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງ ສາວິກຜູ້ນັ້ນກໍທູນຖາມວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ແມ່ນຜູ້ໃດ”
- 26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະເອົາອາຫານຄໍານີ້ຈໍ້າແລ້ວຍື່ນໃຫ້ຜູ້ໃດ ກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ” ເມື່ອຊົງຈໍ້າອາຫານຄໍານັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຍື່ນໃຫ້ແກ່ຢູດາລູກຊີໂມນອິສະກາຣິອດ
- 27 ຫລັງຈາກຢູດາໄດ້ກິນອາຫານຄໍານັ້ນແລ້ວ ຊາຕານຈຶ່ງເຂົ້າຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງ ບອກຢູດາວ່າ, “ອັນທີ່ທ່ານຈະເຮັດນັ້ນກໍຈຶ່ງເຮັດໄວ້ແມ່”
- 28 ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນັ່ງຮ່ວມ ໂຕະຢູ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາຢ່າງນັ້ນ
- 29 ດັ່ງນັ້ນລາງຄົນກໍຄິດວ່າເປັນເພາະຢູດາຖືຖຽງເງິນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການສໍາລັບງານເທສການນີ້” ຫລືເພື່ອຈະໃຫ້ເຂົາທານແກ່ຄົນຍາກຈົນ
- 30 ພາຍຫລັງທີ່ຢູດາໄດ້ຮັບອາຫານຄໍານັ້ນແລ້ວເຂົາກໍອອກໄປທັນທີ ໃນຂະນະນັ້ນເປັນເວລາກາງຄືນ

ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃໝ່

The New Commandment

- 31 ເມື່ອຢູດາອອກໄປແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ບຸດມະນຸດໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮັບກຽດຕິຍົດເພາະບຸດມະນຸດ
- 32 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບກຽດຕິຍົດເພາະບຸດມະນຸດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ບຸດມະນຸດມີກຽດຕິຍົດຮ່ວມກັບພຣະອົງ ແລະຈະຊົງໃຫ້ມີກຽດຕິຍົດໃນບັດນີ້
- 33 ລູກນ້ອຍທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຍັງຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍນຶ່ງ ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະເໝືອນກັບເຮົາໄດ້ ບອກພວກຍິວແລ້ວວ່າ “ບ່ອນເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກເຈົ້າໄປບໍ່ໄດ້” ບັດນີ້ເຮົາກໍບອກພວກເຈົ້າເໝືອນກັນ
- 34 ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດໃໝ່ໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄືໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັກກັນແລະກັນ ເຮົາຮັກເຈົ້າທັງຫລາຍມາແລ້ວຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮັກກັນແລະກັນດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ
- 35 ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍມີຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ຄົນທັງປວງກໍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນສາວິກຂອງເຮົາ”

ຊົງທຳນວາຍວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ

Jesus Foretells Peter's Denial

- 36 ຝ່າຍຊີໂມນເປໂຕໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະໄປໃສ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນ ທ່ານຈະຕາມເຮົາໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່ານຈະຕາມໄປ”
- 37 ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຕາມທ່ານໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍຈະສລະຊີວິດເພື່ອ ທ່ານ”
- 38 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານຈະສລະຊີວິດຂອງທ່ານເພື່ອເຮົາຫລື ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າກ່ອນໄກ່ຈະຂັ້ນ ທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມຄັ້ງ”

14 ພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງໄປສູ່ພຣະບິດາ

Jesus the Way to the Father

- 1 “ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍວຸ້ນວາຍໄປ ຈົ່ງວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແລະໄວ້ວາງໃຈໃນເຮົາເໝືອນກັນ
- 2 ໃນຜາສາດພຣະບິດາຂອງເຮົາມີທີ່ຢູ່ຫລາຍບ່ອນ ຖ້າບໍ່ມີເຮົາຄົງໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ ເພາະເຮົາໄປຈັດແຈງບ່ອນ ໄວ້ສໍາລັບທ່ານທັງຫລາຍ
- 3 ເມື່ອເຮົາໄປຈັດແຈງບ່ອນໄວ້ສໍາລັບພວກທ່ານແລ້ວ ເຮົາຈະກັບມາອີກຮັບທ່ານໄປຢູ່ກັບເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຢູ່ທີ່ໃດພວກ ທ່ານຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເໝືອນກັນ
- 4 ແລະທ່ານຮູ້ຈັກທາງທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນ”
- 5 ໂທມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານຈະໄປໃສ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ຈັກທາງນັ້ນດ້ວຍຢ່າງ ໃດ”
- 6 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນທາງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ ນອກຈາກຈະມາທາງເຮົາ
- 7 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ ທ່ານກໍຄົງຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອນກັນ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານທັງຫລາຍກໍຮູ້ຈັກ ພຣະອົງແລະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ”
- 8 ຟິລິບທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຈະພໍໃຈ ແລ້ວ”
- 9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຟິລິບເອີຍ, ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກທ່ານເທິງມາເຖິງພຽງນີ້ ແລະພວກທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາອີກຫລື ຜູ້ ທີ່ໄດ້ເຫັນເຮົາກໍໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ ເປັນສັນໃດທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເຫັນ”
- 10 ທ່ານບໍ່ເຊື່ອຫລືວ່າເຮົານີ້ຢູ່ໃນພຣະບິດາແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ຖ້ອຍຄໍາທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາບໍ່ ໄດ້ກ່າວໂດຍລໍາພັງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາໄດ້ຊົງກະທໍາພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະອົງ
- 11 ຈົ່ງເຊື່ອເຮົາວ່າເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍຈຶ່ງເຊື່ອເພາະກິຈການເຫລົ່ານັ້ນ
- 12 “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍຈະເຮັດກິຈການທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ນັ້ນເໝືອນກັນ ແລະຜູ້ນັ້ນ ຈະເຮັດການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາໄປເຖິງພຣະບິດາ
- 13 ສິ່ງໃດທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ ເຮົາກໍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນເພື່ອວ່າພຣະບິດາຈະຊົງຮັບກຽດຕິຍົດດ້ວຍພຣະ ບຸດ
- 14 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຂໍສິ່ງໃດກັບເຮົາໃນນາມຂອງເຮົາ ຝ່າຍເຮົາກໍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ

ຊົງສັນຍາຈະປະທານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

The Promise of the Holy Spirit

- 15 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮັກເຮົາ ທ່ານກໍຈະຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ
- 16 ຝ່າຍເຮົາຈະທູນຂໍພຣະບິດາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງປະທານຜູ້ຊ່ວຍອີກຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອຈະຢູ່ກັບພວກທ່ານ ຕລອດໄປເປັນນິດ
- 17 ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ຊຶ່ງໂລກບໍ່ອາດຈະຮັບໄດ້ເພາະໂລກບໍ່ເຫັນແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະຈະປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ
- 18 “ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ເປັນກຳພ້າ ເຮົາຈະມາຫາພວກທ່ານອີກໜ້ອຍນຶ່ງໂລກຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ແຕ່ພວກທ່ານຈະເຫັນເຮົາ
- 19 ເພາະເຮົາເປັນຢູ່ທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະເປັນຢູ່ເໝືອນກັນ
- 20 ໃນວັນນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພວກທ່ານຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່ໃນພວກທ່ານ
- 21 ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາແລະຖືຂໍ້ບັນຍັດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລ້ວຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລະຝ່າຍເຮົາຈະຮັກຜູ້ນັ້ນ ພ້ອມທັງຈະສະແດງຕົວເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ”
- 22 ຢູດາ (ບໍ່ແມ່ນອິສະກາຣິອິດ) ທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສະແດງຕົວໃຫ້ປາກົດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ປາກົດແກ່ໂລກ”
- 23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຮັກເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືຮັກສາພຣະທັມຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວເຮົາທັງສອງຈະມາຫາຜູ້ນັ້ນແລະຈະຕັ້ງຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ
- 24 ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກເຮົາກໍບໍ່ຖືຮັກສາຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ພຣະທັມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ແຕ່ແມ່ນຂອງພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 25 “ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ
- 26 ແຕ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍຄືພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ທີ່ພຣະບິດາຈະຊົງໃຊ້ມາໃນນາມຂອງເຮົາ ອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງສອນທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆສິ່ງ ແລະຈະເຕືອນພວກທ່ານໃຫ້ລະນຶກເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົານີ້ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່ານແລ້ວນັ້ນ
- 27 ເຮົາມອບຄວາມສົງໄສກຳລັງກັບທ່ານທັງຫລາຍ ຝ່າຍເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານບໍ່ເຫມືອນໂລກໃຫ້ນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່ານວຸ້ນວາຍໄປແລະຢ່າຊູ່ຢ້ານ
- 28 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເຮົາກ່າວແກ່ພວກທ່ານແລ້ວວ່າ “ເຮົາຈະຈາກໄປແລະຈະກັບມາຫາພວກທ່ານ” ຖ້າພວກທ່ານຮັກເຮົາ ພວກທ່ານກໍຈະຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ ເພາະພຣະບິດາຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າເຮົາ
- 29 ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍກ່ອນເຫດການນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ເຊື່ອ
- 30 ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະບໍ່ສົນທະນາຫລາຍຄຳກັບພວກທ່ານ ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງໂລກຈະມາ ແລະຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີສິດອັນໃດກ່ຽວກັບເຮົາ
- 31 ແຕ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຊົງບັນຊາ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຮັກພຣະບິດາ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ເຮົາທັງຫລາຍພາກັນຈາກທີ່ນັ້ນໄປເທາະ”

15 ພຣະເຢຊູຄືເຄືອອະນຸຸນອັນແທ້ຈິງ

Jesus the True Vine

- 1 “ເຮົາເປັນເຄືອອະນຸຸນອັນແທ້ຈິງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັນຜູ້ບົວລະບັດ
- 2 ກິ່ງທຸກກິ່ງໃນເຮົາທີ່ບໍ່ເກີດຜົນ ພຣະອົງຊົງລິເສັງ ແລະກິ່ງທຸກກິ່ງທີ່ເກີດຜົນ ພຣະອົງຊົງຕອນເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນຫລາຍຂຶ້ນ
- 3 ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍກໍຕອນແລ້ວດ້ວຍພຣະທັມທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກທ່ານ

- 4 ຈົ່ງເຂົ້າສົນໃນເຮົາແລະເຮົາເຂົ້າສົນໃນພວກທ່ານ ກິ່ງຈະເກີດຜົນເອງບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະຕິດຢູ່ກັບເຄືອສັນໃດ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະເກີດຜົນບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະເຂົ້າສົນໃນເຮົາສັນນັ້ນ
- 5 ເຮົາເປັນເຄືອອະນຸ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນກິ່ງ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າສົນໃນເຮົາ ແລະເຮົາເຂົ້າສົນໃນຜູ້ນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ນັ້ນແທລະ, ຈະເກີດຜົນຫລາຍເພາະຖ້າແຍກຈາກເຮົາແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ອາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້
- 6 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເຂົ້າສົນໃນເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕ້ອງຖືກຕັດຖິ້ມເສັງເໝືອນກິ່ງ ແລ້ວກໍທຽວແຫ້ງໄປແລະຖືກເກັບເອົາໄປເຜົາໄຟ ເສັງ
- 7 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າສົນໃນເຮົາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຝັງຢູ່ໃນທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ພວກທ່ານຈະປາຖນາສິ່ງ ໃດຈົ່ງຂໍ ແລ້ວສິ່ງນັ້ນຈະເກີດມີແກ່ພວກທ່ານ
- 8 ໃນການນີ້ແທລະ, ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງຮັບກຽດຕິຍົດ ຄືເມື່ອພວກທ່ານເກີດຜົນຫລາຍ ພວກທ່ານຈຶ່ງເກີດເປັນ ສາວິກອຂງເຮົາ
- 9 ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຮັກເຮົາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່ານຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ ຈົ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາ
- 10 ຖ້າພວກທ່ານຖືຮັກສາຂັບຍັດຂອງເຮົາ ທ່ານກໍຈະຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ຖືຮັກສາບັນຍັດ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
- 11 ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນທ່ານ ແລະຄວາມຍິນດີຂອງ ທ່ານຈະຄົບບໍລິບູນ
- 12 “ນີ້ແທລະ, ເປັນຂັບຍັດຂອງເຮົາ ຄືໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຮັກກັນແລະກັນ ຫມືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່ານ
- 13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ຄືການທີ່ຜູ້ນຶ່ງຈະໄດ້ສລະຊີວິດຕາງມິດສະຫາຍຂອງຕົນ
- 14 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຂໍ້ທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຍັດໄວ້ ພວກທ່ານກໍເປັນມິດສະຫາຍຂອງເຮົາ
- 15 ຕໍ່ໄປເຮົາບໍ່ເອີ້ນທ່ານທັງຫລາຍວ່າຂ້ອຍໃຊ້ ເພາະຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ຮູ້ວ່ານາຍຂອງຕົນກຳລັງເຮັດອັນໃດ ແຕ່ເຮົາເອີ້ນພວກ ທ່ານວ່າມິດສະຫາຍ ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາກໍໄດ້ສະແດງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຊາບ ແລ້ວ
- 16 ບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່ານແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ໄປເກີດຜົນ ແລະເພື່ອຜົນຂອງພວກທ່ານຈະຕັ້ງຢູ່ຖາວອນ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະທູນຂໍສິ່ງໃດຈາກ ພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງກໍຈະຊົງປະທານສິ່ງນັ້ນແກ່ພວກທ່ານ
- 17 ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາກໍບັນຍັດໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮັກກັນແລະກັນ

ຄວາມກຽດຊັງຂອງໂລກ

The World's Hatred

- 18 “ຖ້າໂລກຫາກກຽດຊັງທ່ານທັງຫລາຍ ກໍຈົ່ງຮູ້ວ່າມັນໄດ້ກຽດຊັງເຮົາກ່ອນແລ້ວ
- 19 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເປັນຂອງຝ່າຍໂລກ ໂລກກໍຈະຮັກແພງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງມັນ ແຕ່ເພາະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເປັນຂອງຝ່າຍ ໂລກ ແລະຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່ານອອກຈາກໂລກ ສັນນັ້ນໂລກຈຶ່ງກຽດຊັງພວກທ່ານ
- 20 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ທ່ານໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ ຖ້າເຂົາຂົ່ມເຫັງເຮົາ ເຂົາກໍຂົ່ມເຫັງທ່ານທັງຫລາຍເໝືອນກັນ ຖ້າເຂົາຖືຮັກສາຂໍຄວາມຂອງເຮົາ ເຂົາກໍຈະຖືຮັກສາຂໍຄວາມຂອງພວກທ່ານ ເໝືອນກັນ
- 21 ແຕ່ສິ່ງທັງປວງນີ້ເຂົາກໍຈະເຮັດຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາ ມາ
- 22 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາກ່າວແກ່ເຂົາ ເຂົາກໍບໍ່ມີຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໃນເຮືອງຜິດບາບຂອງຕົນ

- 23 ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາກໍກຽດຊັງພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອນກັນ
- 24 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດກິຈການຖ້າມາກາງເຂົາ ອັນບໍ່ມີຜູ້ອື່ນໄດ້ເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍຄົງບໍ່ມີຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ກຽດຊັງທັງເຮົາແລະພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອນກັນ
- 25 ທັງນີ້ກໍເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຈິງ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງເຂົາທີ່ວ່າ “ເຂົາໄດ້ກຽດຊັງເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຫດ”
- 26 ແຕ່ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເຮົານີ້ຈະໃຊ້ມາຈາກພຣະບິດາທາງທ່ານທັງຫລາຍ ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຊຶ່ງອອກຈາກພຣະບິດາ ໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງເປັນພຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ
- 27 ສ່ວນທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນພຍານເໝືອນກັນ ເພາະວ່າພວກທ່ານຢູ່ກັບເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາແລ້ວ

16

Chapter 16

- 1 “ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານເກີດຄວາມສະດຸດໃຈ
- 2 ເຂົາຈະໄລ່ທ່ານທັງຫລາຍອອກຈາກໂຮງທັມມະເທສນາຈະມີເວລານຶ່ງເມື່ອບຸກຄົນທີ່ຂ້າພວກທ່ານເສັງ ຈະຄິດວ່າຕົນເຮັດການນັ້ນເພື່ອບູຊາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
- 3 ເຂົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະບິດາແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາ
- 4 ແຕ່ທີ່ເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍ ກໍເພື່ອວ່າ, ເມື່ອເວລາຂອງເຂົາມາເຖິງແລ້ວ ພວກທ່ານຈະໄດ້ລະນຶກວ່າຝ່າຍເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານໄວ້ແລ້ວ

ງານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

The Work of the Spirit

“ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ ເພາະວ່າເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ

- 5 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈວນຈະໄປຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຖາມເຮົາວ່າ, “ທ່ານຈະໄປໃສ”
- 6 ແຕ່ເພາະເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ພວກທ່ານ ໃຈຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ
- 7 ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຮົາກໍບອກຄວາມຈິງຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ການທີ່ເຮົາຈາກໄປນັ້ນເປັນປໂຍດແກ່ພວກທ່ານ ເພາະຖ້າເຮົາບໍ່ໄປ ອົງພຣະຜູ້ຊ່ວຍນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກທ່ານ ແຕ່ຖ້າເຮົາໄປແລ້ວ ເຮົາກໍຈະໃຊ້ພຣະອົງນັ້ນມາຫາພວກທ່ານ
- 8 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈະຊົງບັນດິນໃຫ້ໂລກຮູ້ແຈ້ງໃນເລື່ອງຄວາມຜິດບາບ ຄວາມຊອບທັມ ແລະການພິພາກສາ
- 9 ໃນເລື່ອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຄືເພາະເຂົາບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນເຮົາ
- 10 ໃນເລື່ອງຄວາມຊອບທັມນັ້ນ ຄືເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກ
- 11 ສ່ວນເລື່ອງການພິພາກສານັ້ນ ຄືເພາະຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ
- 12 “ເຮົາຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະບອກແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ແຕ່ດຽວນີ້ພວກທ່ານບໍ່ອາດຈະທົນໄດ້
- 13 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງນັ້ນ ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຈະສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງຈະນຳທ່ານທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງຫມົດ ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວແຕ່ລຳພັງຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນສິ່ງໃດກໍຈະຊົງກ່າວສິ່ງນັ້ນ ແລະຈະຊົງປະກາດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ
- 14 ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບກຽດ ເພາະວ່າພຣະອົງຈະຊົງເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຮົາມາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
- 15 ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາຊົງມີຢູ່ນັ້ນກໍເປັນຂອງເຮົາ ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພຣະວິນຍານຊົງເອົາສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງເຮົານັ້ນມາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ

ຄວາມທຸກໂສກຈະກາຍເປັນຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ

Sorrow Will Turn into Joy

- 16 “ຍັງໜ້ອຍນຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາຕໍ່ໄປ ແລະຍັງອີກໜ້ອຍນຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ”
- 17 ສາວິກຂອງພຣະອົງລາງຄົນຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຮົາວ່າ “ຍັງໜ້ອຍນຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ແລະຍັງອີກໜ້ອຍນຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ” ແລະ “ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ” ນີ້ຫມາຍຄວາມຢ່າງໃດ”
- 18 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຍັງໜ້ອຍນຶ່ງ” ນັ້ນຫມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າທ່ານກໍາລັງເວົ້າຫຍັງ”
- 19 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າເຂົາຢາກທູນຖາມພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຖາມກັນໃນເຣື່ອງທີ່ເຮົາກ່າວນັ້ນຫລືວ່າ “ຍັງໜ້ອຍນຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ” ແລະ “ຍັງອີກໜ້ອຍນຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ”
- 20 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮ້ອງໄຫ້ຮື້າໄຮ ແຕ່ໂລກນີ້ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ສ່ວນພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ຄວາມທຸກໂສກຂອງພວກທ່ານນັ້ນຈະກັບກາຍເປັນຄວາມຍິນດີ
- 21 ເມື່ອຜູ້ຍິງຈະເກີດລູກ ນາງກໍມີຄວາມທຸກເພາະເຖິງກໍານົດແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອເກີດລູກແລ້ວນາງກໍບໍ່ຄິດເຖິງຄວາມເຈັບປວດນັ້ນອີກ ເພາະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ຄົນຜູ້ນຶ່ງເກີດມາໃນໂລກ
- 22 ດັ່ງນັ້ນໃນບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍກໍມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ເຮົາຈະເຫັນພວກທ່ານອີກແລະໃຈຂອງພວກທ່ານຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເອົາຄວາມຍິນດີນັ້ນອອກໄປຈາກພວກທ່ານໄດ້
- 23 ໃນວັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງໃດ ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່ານຈະຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ
- 24 ມາເຖິງບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຂໍສິ່ງໃນນາມຂອງເຮົາ ຈຶ່ງຂໍແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ເພື່ອຄວາມຍິນດີຂອງພວກທ່ານຈະເຕັມບໍຣິບູນ

ເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ

Peace for the Disciples

- 25 “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍເປັນຄໍາປຽບທຽບ ເມື່ອເຖິງເວລານຶ່ງເຮົາຈະບໍ່ກ່າວເປັນຄໍາປຽບທຽບຕໍ່ພວກທ່ານອີກ ແຕ່ຈະບອກໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ເຣື່ອງພຣະບິດາໂດຍແຈ່ມແຈ້ງ
- 26 ໃນວັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈະທູນຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່ານວ່າ ເຮົາຈະອ້ອນວອນພຣະບິດາເພື່ອພວກທ່ານ
- 27 ດ້ວຍວ່າພຣະບິດາເອງກໍຊົງຮັກແພງທ່ານທັງຫລາຍ ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ຮັກແພງເຮົາ ແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າເຮົາອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ
- 28 ເຮົາໄດ້ອອກມາຈາກພຣະບິດາແລະໄດ້ມາໃນໂລກ ແລ້ວເຮົາຈະຈາກໂລກໄປຫາພຣະບິດາອີກ”
- 29 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ທູນວ່າ, “ນີ້ແທລະ, ບັດນີ້ທ່ານກ່າວໂດຍແຈ່ມແຈ້ງ ບໍ່ໄດ້ກ່າວເປັນຄໍາປຽບທຽບ
- 30 ບັດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານຮູ້ຈັກສັບທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ຜູ້ໃດຈະຖາມທ່ານອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊື່ອວ່າທ່ານມາຈາກພຣະເຈົ້າ”
- 31 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ດຽວນີ້ທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອແລ້ວຫລື
- 32 ເບິ່ງແມ, ເວລາຈະມາແລະເວລານັ້ນກໍເຖິງແລ້ວ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຕ້ອງແຕກຂະກັນໄປບ້ານໃຜເຮືອນມັນ ແລະຈະປະເຮົາໄວ້ຜູ້ດຽວ ແຕ່ຫາກວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຜູ້ດຽວເພາະພຣະບິດາຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ
- 33 ເຮົາໄດ້ບອກເຣື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຄວາມສົງຄາມໃນເຮົາ ໃນໂລກນີ້ພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກລໍາບາກ ແຕ່ຈຶ່ງຊົມໃຈເທາະ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ”

17 ພຣະເຢຊູຊົງອ້ອນວອນເພື່ອພວກສາວົກ

Jesus Prays for His Disciples

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເງິຍພຣະພັກຂຶ້ນເບິ່ງຟ້າໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາເອີຍ, ເຖິງເວລາແລ້ວ ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ ເພື່ອພຣະບຸດຈະໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງ
- 2 ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະບຸດມີສິດອຳນາດເໜືອມະນຸດທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້ປະທານຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ແກ່ພຣະບຸດນັ້ນ
- 3 ນີ້ແທລະ, ແມ່ນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ຄືທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທ່ຽງແທ້ອົງດຽວ ແລະຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ
- 4 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງໃນໂລກ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຮັດກິຈການທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເຮັດນັ້ນສຳເຣັດແລ້ວ
- 5 ບັດນີ້ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີກຽດຕິຍົດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເອງ ຄືກຽດຕິຍົດທີ່ຂ້າພຣະອົງມີກັບພຣະອົງກ່ອນໂລກບໍ່ທັນມີນັ້ນ
- 6 “ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງຈາກມະນຸສໂລກ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ ແລະເຂົາໄດ້ຖືຮັກສາພຣະທັມຂອງພຣະອົງແລ້ວ
- 7 ບັດນີ້ເຂົາຊາບແລ້ວວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນມາຈາກພຣະອົງ
- 8 ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເຂົາແລ້ວ ແລະເຂົາໄດ້ຮັບໄວ້ ແລະເຂົາຮູ້ແນ່ວ່າຂ້າພຣະອົງມາຈາກພຣະອົງ ທັງເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ
- 9 ຂ້າພຣະອົງອ້ອນວອນເພື່ອເຂົາ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອໂລກ ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພາະວ່າເຂົາເປັນຂອງພຣະອົງ
- 10 ທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງຂ້າພຣະອົງກໍເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງພຣະອົງກໍເປັນຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງມີກຽດຕິຍົດໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ
- 11 ບັດນີ້ຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ອີກ ແຕ່ເຂົາຍັງຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງກຳລັງຈະເມືອຫາພຣະອົງ ໂອ ພຣະບິດາຜູ້ບໍ່ຮິສຸດ ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດພິທັກຮັກສາເຂົາໄວ້ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນເໝືອນດັ່ງເຮົາທັງສອງ
- 12 ເມື່ອຂ້າພຣະອົງຍັງຢູ່ກັບເຂົາ ຂ້າພຣະອົງກໍໄດ້ພິທັກຮັກສາເຂົາໄວ້ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານແກ່ຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ປົກປັກຮັກສາເຂົາໄວ້ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເສັງໄປ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ຖືກຊົງໝາຍໄວ້ສຳລັບຄວາມຈົບຫາຍ ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດໄປຕາມຂໍ້ພຣະທັມ
- 13 ບັດນີ້ຂ້າພຣະອົງກຳລັງຈະເມືອຫາພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງກ່າວເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນໂລກ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງຂ້າພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຮິບູນ
- 14 ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະທັມຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ ແລະໂລກນີ້ໄດ້ກຽດຊັງເຂົາເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກເໝືອນຂ້າພຣະອົງບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກນັ້ນ
- 15 ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຂໍພຣະອົງເອົາເຂົາອອກຈາກໂລກນີ້ ແຕ່ໄດ້ຂໍຮັກສາເຂົາໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກມານຮ້າຍ
- 16 ເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກເໝືອນດັ່ງຂ້າພຣະອົງນີ້ບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກ
- 17 ຂໍຊົງໂຜດຊຳຮະເຂົາໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດດ້ວຍຄວາມຈິງ ພຣະທັມຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ
- 18 ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາໃນໂລກສັນໃດ ຂ້າພຣະອົງກໍໃຊ້ເຂົາໄປໃນໂລກສັນນັ້ນ

- 19 ຂ້າພະອົງຊໍາຮະຕົວຖວາຍເພາະເຫັນແກ່ເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮັບການຊົງຊໍາຮະແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ດ້ວຍຄວາມຈິງເໝືອນກັນ
- 20 “ຂ້າພະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄົນເຫລົ່ານີ້ພວກດຽວ ແຕ່ເພື່ອຄົນທັງປວງທີ່ວາງໃຈໃນຂ້າພະອົງ ເພາະຖ້ອຍຄໍາຂອງເຂົາ
- 21 ເພື່ອເຂົາທັງໝົດຈະເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ດັ່ງທີ່ພະອົງຄືພະບິດາຊົງສະຖິດໃນຂ້າພະອົງ ແລະຂ້າພະອົງໃນພະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຢູ່ໃນເຮົາທັງສອງເໝືອນກັນ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພະອົງແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າພະອົງມາ
- 22 ແລະກຽດຕິຍົດທີ່ພະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະອົງນັ້ນ ຂ້າພະອົງກໍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ເໝືອນດັ່ງເຮົາທັງສອງເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນນັ້ນ
- 23 ຂ້າພະອົງຢູ່ໃນເຂົາແລະພະອົງຊົງຢູ່ໃນຂ້າພະອົງ ເພື່ອເຂົາຈະເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນຢ່າງສົມບູນ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າແມ່ນພະອົງແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າພະອົງມາ ແລະພະອົງຊົງຮັກເຂົາເໝືອນດັ່ງທີ່ພະອົງຊົງຮັກຂ້າພະອົງ
- 24 “ໂອ ພະບິດາເອີຍ, ຊຶ່ງພະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະອົງນັ້ນ ຂ້າພະອົງກໍປາຖນາຢາກໃຫ້ເຂົາຢູ່ກັບຂ້າພະອົງ ໃນບ່ອນຊຶ່ງຂ້າພະອົງຢູ່ນັ້ນເໝືອນກັນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຫັນສະຖ່າຣາສີຂອງຂ້າພະອົງ ຊຶ່ງພະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະອົງ ເພາະພະອົງຊົງຮັກຂ້າພະອົງກ່ອນຊົງສ້າງໂລກ
- 25 ໂອ ພະບິດາຜູ້ຍຸດຕິທັມ ໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພະອົງແຕ່ຝ່າຍຂ້າພະອົງໄດ້ຮູ້ຈັກພະອົງ ແລະຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮູ້ວ່າແມ່ນພະອົງແຫລະ, ຊົງໃຊ້ຂ້າພະອົງມາ
- 26 ຂ້າພະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກພະນາມຂອງພະອົງ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ອີກ ເພື່ອຄວາມຮັກທີ່ພະອົງໄດ້ຊົງຮັກຂ້າພະອົງຈະຢູ່ໃນເຂົາ ແລະຝ່າຍຂ້າພະອົງກໍຢູ່ໃນເຂົາ”

18 ການມອບແລະການຈັບກຸມພະເຢຊູ

The Betrayal and Arrest of Jesus

(ມທ 26:47-56; ມຮກ 14:43-52; ລກ 22:47-53)

- 1 ເມື່ອພະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປກັບພວກສາວິກຂອງພະອົງ ຂ້າມຫ້ວຍກິດໂຮນບ່ອນມີສວນ ພະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນສວນນັ້ນກັບພວກສາວິກ
- 2 ຝ່າຍຢູດາຜູ້ທີ່ທໍຣະຍົດຕໍ່ພະອົງກໍຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນເໝືອນກັນ ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນພະເຢຊູໄດ້ຊົງປະຊຸມກັນກັບພວກສາວິກຫລາຍເທື່ອແລ້ວ
- 3 ດັ່ງນັ້ນຢູດາໄດ້ພາພວກທະຫານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ມາຈາກພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຖີໂຄມ ຖີກະບອງ ແລະເຄື່ອງອາວຸດເຂົາໄປໃນທີ່ນັ້ນ
- 4 ຝ່າຍພະເຢຊູຊົງຊາບທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພະອົງ ຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຂອກຫາໃຜ?”
- 5 ເຂົາທູນຕອບພະອົງວ່າ, “ມາຫາເຢຊູໄທນາຊາເຮັດ” ພະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ຢູດາຜູ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພະອົງກໍຍືນຢູ່ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
- 6 ເມື່ອພະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ເຂົາໄດ້ຖອຍຫລັງລົ້ມລົງເທິງດິນ
- 7 ພະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາອີກວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຂອກຫາໃຜ?” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ມາຫາເຢຊູໄທນາຊາເຮັດ”
- 8 ພະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວວ່າແມ່ນ ເຮົານີ້ແຫລະ, ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພວກທ່ານຂອກຫາເຮົາຈຶ່ງປະໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປເສັງ”
- 9 ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມຖ້ອຍຄໍາທີ່ພະອົງກ່າວວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະອົງ ບໍ່ໄດ້ສູນເສັງໄປແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ”

- 10 ຊີໂມນເປໂຕມີດາບຈຶ່ງຖອດອອກຟັນຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຮທິດ ຖືກທູເບື້ອງຂວາຂາດຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າມາລະໂຂ
- 11 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກໄວ້ເສັ້ງ ຈອກທີ່ພຣະບິດາຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມຫລື”

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກນຳໄປຫາມະຫາປະໂຮທິດ

Jesus before the High Priest

- 12 ກອງທະຫານກັບນາຍພັນພ້ອມດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງພວກຍິວ ໄດ້ທຸ້ມຈັບພຣະເຢຊູມັດໄວ້
- 13 ແລ້ວເຂົາໄດ້ພາພຣະອົງໄປຫາອັນນາກ່ອນ ເພາະອັນນາເປັນພໍ່ເມັງຂອງກາຍະຟາ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນມະຫາປະໂຮທິດປະຈຳການໃນປີນັ້ນ
- 14 ກາຍະຟາຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ແນະນຳພວກຍິວວ່າ ຄວນໃຫ້ຄົນນຶ່ງຕາຍແທນພິລເມືອງທັງໝົດ

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

Peter Denies Jesus

(ມທ 26:69-75; ມສກ 14:66-72; ລກ 22:54-62)

- 15 ຊີໂມນເປໂຕກັບສາວິກອີກຄົນນຶ່ງໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປ ສາວິກຄົນນັ້ນຮູ້ຈັກກັບມະຫາປະໂຮທິດ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປກັບພຣະເຢຊູເຖິງເດີນບ້ານຂອງມະຫາປະໂຮທິດ
- 16 ຝ່າຍເປໂຕຍືນຢູ່ຮິມປະຕູຂ້າງນອກ ສາວິກຄົນນັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກກັນກັບມະຫາປະໂຮທິດໄດ້ອອກໄປເວົ້າກັບຜູ້ຍິງທີ່ເຝົ້າປະຕູ ແລ້ວກໍພາເປໂຕເຂົ້າໄປ
- 17 ມີຍິງໃຊ້ເຝົ້າປະຕູໄດ້ຖາມເປໂຕວ່າ, “ໂຕກໍເປັນສາວິກຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນເໝືອນກັນຕີ້” ເປໂຕຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ”
- 18 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ກັບພວກຍາມກໍຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເອົາຖ່ານມາດັງໄຟເພາະອາກາດຫນາວ ຈຶ່ງພາກັນຍືນຝັງໄຟຢູ່ ແລະເປໂຕກໍຍືນຝັງໄຟນຳເຂົາເໝືອນກັນ

ມະຫາປະໂຮທິດສອບຖາມພຣະເຢຊູ

The High Priest Questions Jesus

- 19 ຝ່າຍມະຫາປະໂຮທິດຈຶ່ງທູນຖາມພຣະເຢຊູເຖິງພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ ແລະເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ
- 20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່ານວ່າ, “ເຮົານີ້ໄດ້ກ່າວໃຫ້ໂລກຟັງໂດຍເປີດເຜີຍ ເຮົາໄດ້ສັ່ງສອນສເມີໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ແລະໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ທີ່ພວກຍິວທັງໝົດຊຸມນຸມກັນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງໃດໃນທີ່ລັບລີ້
- 21 ທ່ານຖາມເຮົາເຮັດຫຍັງ ຈຶ່ງຖາມຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຟັງເຮົາວ່າ ເຮົາໄດ້ເວົ້າອັນໃດກັບເຂົາ ຄົນເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ໄດ້ຮູ້ຈັກອັນທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້ານັ້ນ”
- 22 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນນຶ່ງທີ່ຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຕົບພຣະພັກພຣະເຢຊູແລ້ວກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຕອບມະຫາປະໂຮທິດຢ່າງນັ້ນຫລື”
- 23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາເວົ້າຜິດ ຈຶ່ງເປັນພຍານໃນການຜິດນັ້ນ ແຕ່ຖ້າເຮົາເວົ້າຖືກ ທ່ານຕົບເຮົາເຮັດຫຍັງ”
- 24 ອັນນາຈຶ່ງໃຫ້ພາພຣະເຢຊູທີ່ຊົງຖືກມັດຢູ່ນັ້ນໄປຫາກາຍະຟາຜູ້ເປັນມະຫາປະໂຮທິດປະຈຳການ

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູອີກ

Peter Denies Jesus Again

- 25 ຂະນະນັ້ນຊີໂມນເປໂຕກຳລັງຢືນຢັງໄຟຢູ່ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖາມເປໂຕວ່າ, “ໂຕກໍເປັນສາວິກຂອງຄົນນັ້ນເໝືອນກັນ ບໍ່ແມ່ນຫລື” ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ”
- 26 ຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຫິດ ຊຶ່ງເປັນພື້ນອງກັບຄົນທີ່ເປໂຕພັນຫຼຸຂາດນັ້ນ ກໍໄດ້ຖາມວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເຈົ້າກັບຄົນນັ້ນໃນສວນ ບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 27 ເປໂຕຈຶ່ງຕອບປະຕິເສດອີກ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັ້ນ

ພຣະເຢຊູຖືກນຳໄປຫາປີລາດ

Jesus before Pilate

(ມທ 27:1-2,11-14; ມຣກ 15:1-5; ລກ 23:1-5)

- 28 ເຂົາກໍໄດ້ພາພຣະເຢຊູອອກຈາກເຮືອນຂອງກາຢະຟາໄປຍັງສານປະໂຮໂຕຣຽນເປັນເວລາແຕ່ເຊົ້າ ສ່ວນພວກຍິວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສານນັ້ນ ເພາະຢ້ານວ່າຈະບໍ່ສະອາດ ເພື່ອຈະກິນປັສຄາໄດ້
- 29 ດັ່ງນັ້ນປີລາດຈຶ່ງອອກມາຫາເຂົາແລະຖາມວ່າ, “ພວກທ່ານມີເຣື່ອງອັນໃດມາພ້ອງຄົນນີ້”
- 30 ເຂົາຕອບວ່າ, “ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານ”
- 31 ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈຶ່ງເອົາຄົນນີ້ໄປຂໍຮະຕັດສິນຕາມກົດໝາຍຂອງພວກທ່ານເສັ້ງ” ພວກຍິວຈຶ່ງຮຽນວ່າ, “ຕາມກົດໝາຍພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີສິດຈະປະຫານຊີວິດຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ”
- 32 ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຊົງກ່າວໄວ້ເພື່ອສະແດງວ່າພຣະອົງຈະຊົງສິ້ນພຣະຊົນດ້ວຍວິທີໃດ
- 33 ປີລາດຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນສານປະໂຮໂຕຣຽນອີກແລະເອີ້ນພຣະເຢຊູມາ ແລ້ວຖາມວ່າ, “ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວຫລື”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານຖາມຢ່າງນັ້ນແຕ່ລຳພັງຂອງທ່ານເອງຫລື ຫລືວ່າຄົນອື່ນບອກທ່ານເຖິງເຣື່ອງເຮົາ”
- 35 ປີລາດທູນຕອບວ່າ, “ສ່ວນຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຊາດຍິວຕີ້ ຊົນຊາດຂອງເຈົ້າເອງແລະພວກປະໂຮໂຕຕົນໃຫຍ່ໄດ້ມອບເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດອັນໃດ”
- 36 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຮາຊອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນແຕ່ໂລກນີ້ ຖ້າຮາຊອຳນາດຂອງເຮົາເປັນແຕ່ໂລກນີ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄົງຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຮົາຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກຍິວ ແຕ່ບັດນີ້ຮາຊອຳນາດຂອງເຮົາບໍ່ເປັນແຕ່ໂລກນີ້”
- 37 ປີລາດຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າເປັນກະສັດຕີ້” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເວົ້າແລ້ວວ່າເຮົາເປັນກະສັດຝ່າຍເຮົາເກີດມາແລະເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ກໍເພາະເຫດນີ້ແຫລະ ຄືເພື່ອຈະເປັນພຍານເຖິງຄວາມຈິງ ທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງຍອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ”
- 38 ປີລາດທູນຖາມວ່າ, “ຄວາມຈິງນັ້ນຄືອັນໃດ”

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກພິພາກສາໃຫ້ສິ້ນພຣະຊົນ

Jesus Sentenced to Death

(ມທ 27:15-31; ມຣກ 15:6-20; ລກ 23:13-25)

ເມື່ອປີລາດຖາມດັ່ງນີ້ແລ້ວທ່ານກໍອອກໄປຫາພວກຍິວອີກ ແລະບອກເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນຜິດໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ

- 39 ແຕ່ພວກທ່ານມີທັມນຽມໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຄົນນຶ່ງໃຫ້ພວກທ່ານໃນເທສການປັສຄາ ພວກທ່ານຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍກະສັດຂອງຊາດຍິວໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຫລື”
- 40 ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ, “ຢ່າປ່ອຍຄົນນີ້ແຕ່ຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາ” ສ່ວນບາຣາບານັ້ນເປັນໂຈນ

Chapter 19

- 1 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປໃຫ້ເຂົາຂຽນ
- 2 ແລະພວກທະຫານໄດ້ເອົາເຄືອໜາມມາຖືກເປັນໂຄ້ງແທນພວງມາລັຍສຸບໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ ພ້ອມທັງເອົາເສື້ອສີມ່ວງອ່ອນມານຸ່ງໃຫ້ພຣະອົງ
- 3 ແລະເຂົາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາທາພຣະອົງທູນວ່າ, “ກະສັດຂອງຊາດຢິວເອີຍ, ຈຶ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນເທິນ” ແລະເຂົາກໍຕົບພຣະພັກພຣະອົງ
- 4 ປີລາດໄດ້ອອກໄປອີກແລະກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາພາຄົນນີ້ອອກມາທາທ່ານທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ”
- 5 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດອອກມາຊົງພວງມາລັຍທີ່ເຮັດດ້ວຍເຄືອໜາມນັ້ນ ແລະຊົງເສື້ອຄຸມສີມ່ວງອ່ອນ ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເບິ່ງຄົນນີ້ແມ”
- 6 ເມື່ອພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ເຂົາກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ” ປີລາດຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາໄປຄົງໄວ້ ເພາະຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດໃນຜູ້ນີ້”
- 7 ພວກຍິວໄດ້ຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາມີກົດໝາຍ ແລະຕາມກົດໝາຍນັ້ນຄົນນີ້ຄວນຕາຍ ເພາະມັນຕັ້ງຕົວເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 8 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ທ່ານກໍຕົກໃຈຫລາຍຂຶ້ນ
- 9 ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນສານປະໂຮໂຕຣຽນອີກ ແລ້ວທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ” ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕອບປະການໃດ
- 10 ປີລາດຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບເຮົາຫລື ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາມີສິດອໍານາດຈະປ່ອຍເຈົ້າ ແລະມີສິດອໍານາດຄົງເຈົ້າໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ”
- 11 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່ານວ່າ, “ທ່ານຈະບໍ່ມີສິດອໍານາດເໜືອເຮົາຈັກປະການ ເວັ້ນແຕ່ອໍານາດນັ້ນຈະຊົງປະທານແຕ່ທັງເທິງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ມອບເຮົາໄວ້ກັບທ່ານກໍມີຄວາມຜິດບາບຫລາຍກວ່າທ່ານ”
- 12 ເມື່ອງຈາກຂໍ້ນີ້ປີລາດຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະປ່ອຍພຣະອົງເສັງ ແຕ່ພວກຍິວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້ທ່ານກໍບໍ່ເປັນມິດຂອງກາຍຊາ ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຕົວເປັນກະສັດກໍປະກາດຕົວຕໍ່ສູ້ກາຍຊາ”
- 13 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງພາພຣະເຢຊູອອກມາ ແລ້ວນັ່ງບັນລັງພິພາກສາໃນບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າເດິນບູຫິນ ພາສາເຮັບເຮີເອີ້ນວ່າ ຄັບບາທາ
- 14 ວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈງປັສຄາ ເວລາປະມານທຸ່ງງວັນ ທ່ານໄດ້ກ່າວກັບພວກຍິວວ່າ, “ນີ້ຄືກະສັດຂອງພວກທ່ານ”
- 15 ຝ່າຍເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ເອົາມັນໄປເສັງ ເອົາມັນໄປເສັງ ຄົງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນເສັງ” ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຮົາຄົງກະສັດຂອງພວກທ່ານທີ່ໄມ້ກາງແຂນຫລື” ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ຕອບວ່າ, “ເວັ້ນແຕ່ກາຍຊາແລ້ວພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດ”
- 16 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເອົາໄປຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

ການຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

The Crucifixion of Jesus

(ມທ 27:32-56; ມຣກ 15:21-41; ລກ 23:26-49)

ເຂົາຈຶ່ງຄຸມເອົາພຣະເຢຊູອອກໄປ

- 17 ແລະພຣະອົງຊົງແບກເອົາໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ ສະເດັດໄປເຖິງບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າກະໂຫລກຫົວ (ພາສາເຮັບເຮີເອີ້ນວ່າ ໂຄລະໂຄທາ)
- 18 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຄົງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນກັບອີກສອງຄົນ ຄົນລະຂ້າງແລະພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ກາງ
- 19 ປີລາດໃຫ້ຂຽນປ້າຍຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນອ່ານວ່າ, “ເຢຊູໂທນາຊາເຣັດ ກະສັດຂອງຊາດຍິວ”
- 20 ຄົນຍິວຫລາຍຄົນໄດ້ອ່ານປ້າຍນັ້ນ ເພາະບ່ອນທີ່ເຂົາຄົງພຣະເຢຊູນັ້ນຢູ່ໃກ້ກຸງ ແລະປ້າຍນັ້ນເຂົາໄດ້ຂຽນເປັນພາສາເຮັບເຮີ ພາສາໂຣມ ແລະພາສາກຣີກ
- 21 ແລ້ວພວກມະຫາປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ຂອງຊາດຍິວຈຶ່ງຮຽນປີລາດວ່າ, “ຂໍຢ່າຂຽນວ່າ ກະສັດຂອງຊາດຍິວ” ແຕ່ຂຽນວ່າ “ຄົນນີ້ບອກວ່າ ເຮົາເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວ”
- 22 ປີລາດຕອບວ່າ, “ສິ່ງທີ່ເຮົາຂຽນແລ້ວກໍແລ້ວໄປ”
- 23 ເມື່ອພວກທະຫານໄດ້ຄົງພຣະເຢຊູໄວ້ແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາແບ່ງເປັນສີ່ພູດ ແລ້ວກໍປັນກັນຜູ້ລະພູດ ແລະຍັງເອົາສລອງຊັ້ນໃນຂອງພຣະອົງຊຶ່ງບໍ່ມີດູກ ແຕ່ແລ້ວດ້ວຍຜ້າທີ່ຕໍ່າທັງເຜີນ
- 24 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ພວກເຮົາຢ່າຈົກປັນກັນເທາະ ແຕ່ໃຫ້ຈົກສລາກເອົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເປັນຂອງຜູ້ໃດ” ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມພຣະຄໍມພິທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, “ເສື້ອຜ້າຂອງຂ້າພຣະອົງເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນກັນ ສ່ວນເສື້ອຂອງພຣະອົງນັ້ນເຂົາກໍຈົກສລາກກັນ”
- 25 ພວກທະຫານໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ຝ່າຍມານດາແລະນ້ຳສາວຂອງພຣະອົງ ກັບນາງມາຣີອາເມັງຂອງກະໂລປາແລະນາງມາຣີອາໂທມັກດາລາ ກໍຍືນຢູ່ໃກ້ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູ
- 26 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນມານດາຂອງພຣະອົງແລະສາວິກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກຍືນຢູ່ໃກ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບມານດາວ່າ, “ນາງເອີຍ, ນີ້ແຫລະ, ລູກຊາຍຂອງນາງ”
- 27 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບສາວິກຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ມານດາຂອງທ່ານ” ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາສາວິກຄົນນັ້ນກໍຮັບເອົານາງມາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນ

ພຣະເຢຊູຊົງສິ້ນພຣະຊົນ

- 28 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າທຸກສິ່ງສໍາເຣັດແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມພຣະຄໍມພິພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຢາກນໍ້າ”
- 29 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງເຕັມເຫລົ້າແວງສົ້ມ ພວກທະຫານຈຶ່ງເອົາຟອງນໍ້າຈຸ່ມເອົາເຫລົ້າແວງສົ້ມ ສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ທູສົບຍື່ນໃສ່ພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
- 30 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຮັບເຫລົ້າແວງສົ້ມແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ສໍາເຣັດແລ້ວ” ແລະເມື່ອຊົງກິ້ມພຣະສຽນລົງ ພຣະອົງຊົງມອບຈິດວິນຍານໄວ້

ເຂົາແທງທີ່ຂ້າງຂອງພຣະເຢຊູ

Jesus' Side Is Pierced

- 31 ສັນນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງຂໍນໍາປີລາດໃຫ້ທັກກະດູກຂາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຄົງໄວ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາສົບໄປເສັງ ທັງນີ້ກໍເພາະເປັນວັນຈັດແຈງແລະເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ສົບນັ້ນຄ້າງຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນໃນວັນສະບາໂຕ (ເພາະວັນສະບາໂຕນັ້ນເປັນວັນໃຫຍ່)
- 32 ດັ່ງນັ້ນພວກທະຫານຈຶ່ງທຸບຂາຜູ້ທີ່ນຶ່ງແລະຜູ້ທີ່ສອງຊຶ່ງຖືກຄົງໄວ້ພ້ອມ
- 33 ແຕ່ເມື່ອເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເຫັນວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ທຸບພຣະອຸຣຸຂອງພຣະອົງ
- 34 ສ່ວນທະຫານຄົນນຶ່ງໄດ້ເອົາຫອກແທງທີ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງ ແລະໂລຫິດກັບນໍ້າກໍໂຫລອອກທັນທີ

- 35 ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນກໍເປັນພຍານ ຄໍາພຍານຂອງຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຈິງ (ແລະພຣະອົງນັ້ນຊົງຊາບວ່າຜູ້ນັ້ນເວົ້າຄວາມຈິງ) ເພື່ອທ່ານ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອເໝືອນກັນ
- 36 ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສໍາເລັດຕາມຂໍ້ພຣະຄັມພີທີ່ວ່າ, “ກະດູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຖືກທັກເສັງຈັກເຫລັ້ມ”
- 37 ແລະມີຂໍ້ພຣະຄັມພີອີກຂໍ້ນຶ່ງທີ່ວ່າ, “ເຂົາຈະມອງເບິ່ງທ່ານຜູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ແທງ”

ການວາງພຣະສົບໃສ່ອຸບໂມງ

The Burial of Jesus

(ມທ 27:57-61; ມຣກ 15:42-47; ລກ 23:50-56)

- 38 ຫລັງຈາກນີ້ໂຢເຊບໄທບ້ານອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງເປັນລູກສິດລັບໆຂອງພຣະເຢຊູເພາະທ່ານຍ້ານພວກຍິວ ກໍໄດ້ຂໍພຣະ ສົບພຣະເຢຊູຈາກປີລາດ ແລະປີລາດກໍຍອມໃຫ້ ໂຢເຊບຈຶ່ງມາອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄປ
- 39 ຝ່າຍນິໂກເດມຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູເວລາກາງຄືນແຕ່ທົດທືນນັ້ນ ກໍມາເໝືອນກັນ ທ່ານໄດ້ເອົາເຄື່ອງຫອມປະສົມນໍາ ມາ ຄືຢ່າງໄມ້ກັບອາໂລເອທນັກປະມານຮ້ອຍລິຕຣາ
- 40 ເມື່ອອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູລົງມາ ເຂົາເອົາຜ້າປ່ານກັບເຄື່ອງຫອມພັນພຣະສົບນັ້ນຕາມທັມນຽມມັງນສົບ ຂອງຊາດຍິວ
- 41 ອັນນຶ່ງໃນບ່ອນພຣະອົງຊົງຖືກຄຶງໄວ້ນັ້ນມີສວນນຶ່ງ ໃນສວນນັ້ນມີອຸບໂມງໃໝ່ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສົບຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ
- 42 ດັ່ງນັ້ນເນື່ອງຈາກວ່າວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈງຂອງຊາດຍິວ ແລະເນື່ອງຈາກອຸບໂມງນັ້ນຢູ່ໃກ້ ເຂົາຈຶ່ງບັນຈຸພຣະສົບຂອງ ພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ນັ້ນ

20 ການຄືນພຣະຊົນ

The Resurrection of Jesus

(ມທ 28:1-10; ມຣກ 16:1-8; ລກ 24:1-12)

- 1 ວັນຕົ້ນສັບດານັ້ນເວລາເຊົ້າຍັງມີດຢູ່ ມາຣີອາໄທມັກດາລາໄດ້ມາເຖິງອຸບໂມງ ແລະນາງໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນຖືກຍ້າຍ ອອກຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ
- 2 ນາງຈຶ່ງແລ່ນໄປຫາຊີໂມນແລະສາວິກຜູ້ອື່ນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກແພງນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເຂົາໄດ້ເອົາສົບຂອງ ພຣະອາຈານອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເອົາໄປໄວ້ທີ່ໃດ?”
- 3 ເປໂຕກັບສາວິກຄົນອື່ນນັ້ນຈຶ່ງພາກັນອອກມາເຖິງອຸບໂມງ
- 4 ເຂົາທັງສອງພ້ອມກັນແລ່ນມາ ແຕ່ສາວິກອື່ນນັ້ນໄດ້ແລ່ນໄວກວ່າເປໂຕຈຶ່ງມາເຖິງອຸບໂມງກ່ອນ
- 5 ເມື່ອກົມລົງທ່ານໄດ້ເຫັນຜ້າປ່ານກອງຢູ່ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າທາງໃນ
- 6 ສ່ວນຊີໂມນເປໂຕທີ່ຕາມຫລັງມານັ້ນ ກໍຮອດເຫມືອນກັນ ແລ້ວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງ ແລະໄດ້ເຫັນຜ້າປ່ານກອງຢູ່
- 7 ແລະຜ້າປົກພຣະສຽນຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກອງຢູ່ກັບຜ້າອື່ນ ແຕ່ພັບໄວ້ຕ່າງຫາກ
- 8 ແລ້ວສາວິກຜູ້ອື່ນທີ່ມາເຖິງກ່ອນນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າໄປເໝືອນກັນ ກໍໄດ້ເຫັນແລະເຊື່ອ
- 9 ເພາະວ່າຂະນະນັ້ນເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ພຣະຄັມພີທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ
- 10 ແລ້ວສາວິກທັງສອງນັ້ນກໍກັບໄປຍັງບ້ານຂອງຕົນ

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດແກ່ມາຣີອາມັກດາລາ

Jesus Appears to Mary Magdalene

- 11 ຝ່າຍມາຣີອາຍິນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸບໂມງ ຂະນະທີ່ຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນາງໄດ້ກົມຫລຽວໄປທາງອຸບໂມງ

- 12 ແລະນາງໄດ້ເຫັນເທວະດາສອງຕົນນຶ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ເຂົາວາງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ ຕົນນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽນ ຕົນນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດ
- 13 ເທວະດາທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖາມນາງວ່າ, “ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ” ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເພາະເຂົາໄດ້ເອົາສົບພຣະອາຈານຂອງຂ້ານ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດ”
- 14 ເມື່ອເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງໄດ້ຫລຽວຫລັງມາເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນອົງພຣະເຢຊູ
- 15 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມນາງວ່າ, “ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ” ນາງຄິດວ່າແມ່ນຄົນເຝົ້າສວນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານໄດ້ເອົາສົບເພິ່ນໄປ ຂໍບອກຂ້ານ້ອຍວ່າທ່ານໄດ້ເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປຍົກເອົາເສັ້ງ”
- 16 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, “ມາຮືອາເອີຍ” ມາຮືອາກໍຕ່າວຫນ້າມາທູນພຣະອົງເປັນພາສາເຮັບເຮົວວ່າ, “ຮັບໂບນີ” (ທີ່ແປວ່າ “ພຣະອາຈານເອີຍ”)
- 17 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບມາຮືອາວ່າ, “ຢ່າຊູ່ໜ່ວງດົງເຮົາ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາພວກພິນ້ອງຂອງເຮົາແລະບອກເຂົາວ່າ “ເຮົາຈະຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຈະເມືອຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ”
- 18 ນາງມາຮືອາມັກຄາລາຈຶ່ງໄປບອກຂ່າວນີ້ກັບພວກສາວິກວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ແລະໄດ້ບອກເຂົາວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແກ່ຕົນ

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດແກ່ພວກສາວິກ

Jesus Appears to the Disciples

(ລກ 24:36-43; 1ກອທ 15:5)

- 19 ຄ່ຳວັນນັ້ນເປັນວັນຕົ້ນສັບດາ ເມື່ອສາວິກອັດປະຕູຫ້ອງທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນເພາະຍ້ານພວກຍິວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຊົງຢືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ”
- 20 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະຫັດແລະຂ້າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ ເມື່ອພວກສາວິກໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວກໍເກີດຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປຢ່າງນັ້ນ”
- 22 ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງລະບາຍລົມອອກຈາກພຣະໂອດໃສ່ເຂົາ ໂດຍບອກວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 23 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ໃດ ຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເສັ້ງແລ້ວ ແລະຖ້າທ່ານທັງຫລາຍກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ໃດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນແລ້ວ”

ໂທມາບໍ່ເຊື່ອ

Jesus and Thomas

- 24 ຝ່າຍໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຜດ ຊຶ່ງເປັນສາວິກຜູ້ນຶ່ງໃນສົບສອງຄົນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມານັ້ນ
- 25 ສາວິກອື່ນໆຈຶ່ງບອກໂທມາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ແຕ່ໂທມາຕອບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຮອຍຕະປູທີ່ຝ່າພຣະຫັດ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຮອຍຕະປູນັ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂ້າງຂອງທ່ານແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ

- 26 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັນແລ້ວພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ເຮືອນນັ້ນອີກ ແລະໂທມາກໍຢູ່ກັບເຂົາ ສ່ວນປະຕູກໍອັດໄວ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຢືນຢູ່ຕາມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈິ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ”
- 27 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ໂທມາວ່າ, “ຈິ່ງເດີນໄປມີຂອງທ່ານມາລູບເບິ່ງຝາມີຂອງເຮົາ ຈິ່ງເດີນມີຂອງທ່ານມາໃສ່ຂ້າງຂອງເຮົາ ຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອແຕ່ຈິ່ງເຊື່ອ”
- 28 ໂທມາທູນຕອບວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ”
- 29 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ, “ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈິ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ”

ຈຸດປະສົງຂອງໜັງສືນີ້

The Purpose of This Book

- 30 ອັນນີ້ງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດຫມາຍສໍາຄັນອື່ນໆ ອີກຫລາຍປະການຕໍ່ໜ້າພວກສາວິກເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈົດໄວ້ໃນໜັງສືເຫລົ່ານີ້
- 31 ແຕ່ທີ່ໄດ້ຈົດເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ກໍເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວທ່ານກໍຈະມີຊີວິດໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

21 ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດແກ່ສາວິກເຈັດຄົນ

Jesus Appears to Seven Disciples

- 1 ຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວິກອີກທີ່ທະເລຕີເບເຣັງ ພຣະອົງຊົງສະແດງພຣະອົງຢ່າງນີ້ຄື
- 2 ພວກທີ່ຢູ່ພ້ອມກັນມີຊີໂມນເປໂຕ ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຝດ ນະທານາເອນໂທບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ ລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຊເບດາຍ ແລະສາວິກຂອງພຣະອົງອີກສອງຄົນ
- 3 ຊີໂມນເປໂຕບອກເຂົາວ່າ, “ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ” ຝ່າຍເຂົາຈິ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຈະໄປນໍາເຈົ້າດ້ວຍ” ແລ້ວເຂົາກໍອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ
- 4 ເມື່ອກໍາລັງຮຸ່ງເຮື້າພຣະເຢຊູປະທັບຢືນຢູ່ທີ່ຝັ່ງ ແຕ່ພວກສາວິກບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນ ພຣະເຢຊູ
- 5 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ລູກເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີຂອງກິນບໍ່” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ມີ”
- 6 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈິ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ” ເຂົາຈິ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກປາຫລາຍຈົນດຶງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະເຫລືອແຮງ
- 7 ສາວິກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກໄດ້ບອກເປໂຕວ່າ, “ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫລະ” ເມື່ອຊີໂມນເປໂຕໄດ້ຍິນວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານໄດ້ຈັບເອົາເສື້ອມານຸ່ງເພາະເປືອຍໂຕຢູ່ ແລ້ວກໍໂຕນລົງນໍ້າ
- 8 ແຕ່ພວກສາວິກອື່ນໆນັ້ນໄດ້ເອົາເຮືອນ້ອຍລາກມອງທີ່ຖືກປາມາ ເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ໄກຈາກຝັ່ງ ໄກປະມານສອງຮ້ອຍສອກເທົ່ານັ້ນ
- 9 ເມື່ອເຂົາຂຶ້ນຕະຝັ່ງແລ້ວກໍເຫັນຖານຕິດໄຟຢູ່ ພ້ອມທັງມີປາແລະເຂົ້າຈີ່ຂາງຢູ່
- 10 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ປາທີ່ພວກເຈົ້າຫາໄດ້ມີກິນີ້ຈິ່ງເອົາມາບາງໂຕ”
- 11 ຊີໂມນເປໂຕຈິ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອດຶງມອງຂຶ້ນຝັ່ງ ແລະມີປາໃຫຍ່ເຕັມຢູ່ຈໍານວນນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບສາມໂຕ ເຖິງວ່າມີປາຫລາຍປານນັ້ນມອງກໍບໍ່ຂາດ
- 12 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ພາກັນມາບັນເຂົ້າເທາະ” ໃນພວກສາວິກບໍ່ມີໃຜກ້າຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຄືໃຜ” ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າມາຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ແຈກໃຫ້ເຂົາ ແລະເອົາປາແຈກໃຫ້ເໝືອນກັນ

14 ນີ້ເປັນເທື່ອທີສາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວິກ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ
ຈາກຕາຍແລ້ວ

ຈົງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ

Jesus and Peter

- 15 ເມື່ອເຂົາບັນເຂົ້າແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບຊີໂມນເປໂຕວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຫລົ່າ
ນີ້ຫລື” ເປໂຕທູນວ່າ, “ໂດຍພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະອົງຊົງສັ່ງເປ
ໂຕວ່າ, “ຈົງລ້ຽງແກະທຸ່ມຂອງເຮົາເນີ”
- 16 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັນເທື່ອທີສອງວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລື” ເປໂຕທູນຕອບວ່າ, “ໂດຍ
ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະອົງຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ, “ຈົງລ້ຽງຮັກສາແກະຂອງ
ເຮົາເນີ”
- 17 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕເປັນເທື່ອທີສາມວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື” ເປໂຕກໍເປັນທຸກໃຈທີ່
ພຣະອົງຊົງຖາມທ່ານເທື່ອທີສາມວ່າ, “ເຈົ້າຮັກແພງເຮົາຫລື” ເປໂຕຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງ
ຊາບທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າພຣະອົງຮັກແພງພຣະອົງ” ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ, “ຈົງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເນີ”
- 18 ເຮົາບອກແກ່ເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າເມື່ອເຈົ້າຍັງທຸ່ມເຈົ້າເຄີຍຄາດແອວຂອງເຈົ້າເອງ ແລະທຽວໄປມາໃສ່ໄດ້ຕາມໃຈ
ເຈົ້າມັກ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຖົ້າແລ້ວ ເຈົ້າຈະຢຽດມີຂອງເຈົ້າອອກ ແລະຄົນອື່ນຈະຄາດແອວໃຫ້ແລະພາໄປບ່ອນເຈົ້າບໍ່
ຢາກໄປ”
- 19 (ທີ່ພຣະອົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍຫມາຍຄວາມວ່າ ເປໂຕຈະຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຕາຍຢ່າງໃດ) ຄັນພຣະອົງ
ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈົງຕາມເຮົາມາ”

ສາວິກທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກ

Jesus and the Beloved Disciple

- 20 ເປໂຕຫລຽວຫລັງເຫັນສາວິກຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກກໍາລັງຕາມມາ ຄືຜູ້ທີ່ເນັ້ນກາຍລົງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງເມື່ອຮັບ
ປະທານອາຫານແລງນັ້ນ ແລະທູນຖາມວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະມອບທ່ານໄວ້ຄືຜູ້ໃດ”
- 21 ເມື່ອເປໂຕເຫັນສາວິກຜູ້ນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ນີ້ເດ, ຈະເປັນຢ່າງໃດ”
- 22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍືນຢູ່ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນທຸຣະອັນໃດກັບເຈົ້າໜໍ ສ່ວນເຈົ້າຈຶ່ງ
ຕາມເຮົາມາ”
- 23 ເຫດສັນນັ້ນຄຳທີ່ວ່າສາວິກຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ ຈຶ່ງຊາລືໄປໃນຖ້າມາກາງຂອງພວກພີ່ນ້ອງ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ
ສາວິກຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ ແຕ່ຊົງກ່າວວ່າ, ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍືນຢູ່ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນທຸຣະອັນໃດກັບເຈົ້າ
ໜໍ”
- 24 ແມ່ນສາວິກຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເປັນພຍານເຖິງເຫດການເຫລົ່ານີ້ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ບັນທຶກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະພວກເຮົາຊາບ
ວ່າຄຳພຍານຂອງຜູ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ
- 25 ຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ຖ້າຈະຂຽນໄວ້ຕາມລຳດັບທຸກປະການ ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າໝົດທັງໂລກກໍບໍ່ມີ
ບ່ອນພໍໄວ້ທັງສິ່ງທີ່ຈະຂຽນນັ້ນ